

Magdalena Hodonyi-Ickler

Könnyek

Könyve

Magdalena Hodonyi-Ickler

Nach dem Sündenfall im Garten Eden rief
Gott Adam und sprach zu ihm: Wo bist du?
Und zu Eva sprach er: Was hast du getan?
Heute würde Gott uns sagen: Menschheit Was
hast du in all den Jahrtausenden gemacht?
Wenn du nicht aufhörst Böses zu tun, verdienst
du die Erde nicht mehr! Magdalena Hodonyi-Ickler

Magdalena Hodonyi-Ickler 1945

D
R
E
S
D
E
N

DER MENSCH MUSS DIE ERDE VOR DEM MENSCH RETTEN!!

WEIL DER MENSCH KANN SEINE
ENTSCHEIDUNGSFREIHEIT NICHT
RICHTIG NUTZEN! ZERSTÖRT DIE
ERDE, DIE IHM NUR GELIEHEN
IST. UND ERST, WENN ER SIE
FAST VERNICHTET HAT, FRAGT
ER ANKLAGEND: - WO BIST DU
GOTT ? WIE KANNST DU DAS
ALLES ZULASSEN ? ABER GOTT
GEHEN UNSERE TATEN NICHTS
AN, WEIL WIR IN DER
SELBSTVERNICHTUNG UNSERE
EIGENEN RICHTER UND FEINDESIND!

Születésünkkor (kivételektől eltekintve) egy olyan hintóba szállunk, amelynek kocsisa az IDŐ! Ez a kegyetlen kocsis minden akadályon keresztül villámként vágat keresztül életünk útján. Semmi nem lassíthatja vagy térítheti el kiszabott irányától, ameddig a végállomásig nem ér. Utána át kell szállni egy másik járműbe, aminek a vezetője már nem az Idő, hanem egy olyan időnélküli hajtó, aminek valóságát még nem tudjuk felfogni. Akár azt sem, hogy a Földet, ezt a kékszínű gyémánt bolygót minden időben miért tettük

a könnyek és a fájdalmak bolygójá vá,

vagyis, hogy a rossz miért létezik. Mert, ha elmerülünk a „Föld Könyvének” történetében, amit kezdettől fogva tetteinkkel írunk, akkor annak tartalma

háborúval, könnyel, fájdalommal van tele

De, hogy a jövő embere már ne vérrel, könnyel és fájdalommal írja tetteinek történetét, meg kell érteni a jövő üzenetét akkor is, ha az még a mai értelem határát túllépő dolgok világába, a legnagyobb misztériumok közé tartozik. Akár a világ titkának megfejtése.

A világ titka a tudományon alapuló hit bírása.

Évszázadok folyamán ezért próbáljuk hiába megválaszolni - mindenféle tudományos alátámasztás nélkül - létünk megvalósulását, és azt, hogy a rosszat, miért nem tudjuk csak úgy egyszerűen legyőzni magunkban. Nem sikerül, és még mindig ez jelenti számunkra a legnagyobb problémát, mert ellentétes erők küzdelme zajlik saját énünkben. Ezen ellentétes erők miatt szegélyezik háborúk, egyenlőtlenségek, könnyek életünk útját. De, hogy a jövőben ezen változassunk, ahhoz:

Meg kell találni az elveszített hatalmas tudást,

mert az elveszített hatalmas tudás rejti magában a Világegyenlet jelét is,

ATTV

Hiába alakulnak egymás után a legkülönbözőbb vallási, világi, országokénti politikai egyesülések, konferenciák, gyűjtések, adakozások, amelyek keresik a kiutat ebből, az egész Földet átfogó katasztrofális helyzetből. Nem fognak semmilyen megoldást találni egészen addig, ameddig

az orvostudomány génjeinkben a rosszat megtalálja és megsemmisíti,

éppen úgy, ahogyan már némely öröklött betegséggel ezt megtette. A rossz kiirtása után a világ meg fog tisztulni az összes gonoszságtól. Tehát a legsürgősebben ki kell iktatni génjeinkből a rosszat magába foglalókat, mert ha nem, akkor

nagyon közel fogunk kerülni ahhoz, hogy ne legyen azután.

Az eddigi háborúink, nézetkülönbségeink a mai világkrízisekről, a kisebb-nagyobb véres nyugtalanságok mind erre bizonyíték. A génjeinkben megtalálható rossz miatt inkább saját magunkat semmisítjük meg a természettel együtt, minthogy lemondjunk a hatalom birtoklásáról, harácsolásról, a kizsákmányolásról, a csalásról, a gyilkos ösztönökről. Az energiák és a kémiai anyagok birtoklása óta azonban nagyon fontos tetteink iránya, mert már nemcsak egy behatárolt réteg, hanem az egész Föld kerül veszélybe. Hiszen, ha meggondolatlanul járunk el a kémiai elemekkel, nukleáris energiákkal, eltöröljük magunkat a föld színéről, és soha nem fogjuk megfejteni létünk eredetét, azt, hogy mit jelent embernek lenni valamint, hogy a Világmindenség hogyan jött létre, a végtelen többi úrökkel együtt, és honnan kezdődik minden. Ezen kívül soha nem találhatunk rá a

világűr végtelenségében még létező dolgokra sem, mert még mindig a fejlődésünk elején tartunk. A legősbibb kérdésre sem tudunk helyes választ adni, olyan formában, ahogyan eddig gondoltuk, világunk és létünk megvalósulásáról. A felállított teóriánkból - akármennyire is akarjuk - semmi nem állja meg a helyét. Mindent új alapokra kell helyezni. Itt külön felhívom a figyelmet arra, hogy az Univerzumban a végtelen sokféle életforma közül - bár még nem tudjuk bizonyítani - csak azon életformákra érvényes a rossz törvénye, amelyek birtokolják a rosszat. Azon életformák számára, amelyek nem ismerik, nem létezik a rossz. Mivel az ember magában hordozza, mindig azon igyekszünk, hogy felkapaszkodhassunk a gazdagság hegyére. Ha ehhez hatalom párosul, képesek vagyunk háborúk formájában, véres forradalmakkal milliókat eltiporni ártatlan gyermekekkel együtt, a vér, a könny, a fájdalom hömpölygő áradatában, hogy feljussunk a hatalom és a gazdagság csúcsára. Azonban vigyázat, mert a mindig erősebb pusztító energiák és kémiai anyagok birtokában nagyon meg kell gondolni tetteinket, mivel ezek elől menekvés nincsen. Így egyedül tetteinkre hárul a felelősség boldogulásunk és megsemmisülésünk tekintetében, ami a bennünk megbúvó rosszat magába foglaló génjeinktől függ. Ezért ameddig génjeinkben nem semmisítjük meg a rosszat tartalmazót, addig nagyon nehéz a jó irányában megmaradni és értelmünket szabaddá tenni a hatalom a kapzsiság, a bűn, a csalás vágyától, egyéni érdekektől. Így, az emberiségnek a jövőbeni feladata már nem a rivalitás lesz, hatalmi tébollyal egybekötve, amelyek értelmetlen politikai uszításokhoz, véres forradalmakhoz, faji lázadásokhoz, háborúkhoz, személyi egyenlőtlenségekhez vezetnek, hanem hogy együttes erővel találjunk rá újra arra a hatalmas elveszített tudásra. Ha figyelmesen elolvassuk a különböző vallási iratok sorait, a próféták figyelmeztetéseit, eposzokat, mítoszokat, mondákat, vagy Énok Könyvét, akkor bennük visszatükröződik mindaz, amit az elveszített hatalmas tudás rejt magában, sőt az is, hogy miért kell megsemmisíteni a rosszat tartalmazó gént. Ha legkedvesebb Prófétámmal, Énokkal kezdem, mert nélküle nem lehet megfejteni semmit, akkor bebizonyosodik, hogy a Látások Könyvében Énok nem az Univerzum, hanem a Naprendszer és létünk megvalósulásáról ír,

„áruló angyalok” megnevezés alatt. Énok úgy írja, hogy először fénytesti lények voltak az áruló angyalok, és amikor anyagi formává váltak, ők hozták létre Galaxisunkban a Naprendszert a földi világgal. Ezt azonban nemcsak Énok, hanem a különböző vallási iratok, de legfőképpen a Biblia: Teremtés Könyve is leírja, amit még ma sem értünk, mivel nem korunk szavaival fejezik ki, amit a tudunkra akarnak hozni. Ezért gondoltam eddig én is úgy, hogy a TEREMTÉS KÖNYVE az Univerzum megvalósulását írja le. Ez Énok szerint is más-képp van. A Naprendszer létrejötte előtt a helyén nem volt semmi, csak energia, amit az első világ anyaggá vált lényei - amelyek természetfeletti képességgel rendelkeztek - változtattak meg, nem pedig valamiféle földönkívüli kultúrák. Könyvtárainkban sok tonnányi írásunkban van erre bizonyíték. Mindezekről olyan sok helyes és téves elméletet halmoztunk fel az évszázadok áramlataiban, nem csoda, ha ezen írások labirintusaiban értelmünk eltéved. A jövőben újra vizsgálat alá kell vetni mindent, és ha szükséges, új alapokra helyezni. Akár a Húsvét-szigeten talált kőbe vésett körtealakú rajznak értelmét is, mert ez a legnagyobb bizonyíték arra, hogy az Univerzum formáját ábrázolja, és nem valamiféle földön kívüli civilizáció úrrajmúvét. Az univerzum körtealakú formájára később fogok kitérni. Nagyon boldog vagyok, hogy korunkban élhetek, mert műholdas megfigyelések már kezdenek sok olyan dolgot visszaigazolni, amiről eddig téves elképzeléseink voltak. Például, hogy a Naprendszer valamelyik bolygóján valamiféle életforma létezett. Soha nem fogunk találni ilyen nyomokat, mert a Naprendszerben a Földön kívül nem alakulhatott ki semmiféle életforma. Ha egyszer sikerül az Űr végtelen távlataiba belelátni, az is be fog bizonyosodni, hogy az emberéhez hasonló egyedülálló életforma nem ismétlődik. Természetesen rengeteg különböző élőlény található az univerzumban, de a fejlettség mai szintjén ez még nem bizonyítható. A jövő azt is fel fogja tárni, hogy a szomszédos bolygókon miért nem alakulhatott ki élet. Azért, mert a Naprendszer olyan mint egy szerkezet, amelyben a fogaskerekek (a bolygók) a védőszerszámok szerepét töltik be, és csak egymásba kapcsolódva működhetnek. De hogy miért a Föld az egyedüli bolygó, ahol élet alakult ki, és a többinek miért csak az a szerep jutott, hogy védje

és biztosítsa a Föld létezését egészen addig, ameddig a Naprendszer létezik, gondolom ezt nem is olyan sokára tudományosan meg fogjuk fejteni.

Tágabb értelemben véve azonban az egész Univerzumra érvényes, ha valamelyik régióban kialakul az élet valamilyen formája, akkor olyanok, akár a tengerben a szigetek, éppen ilyen Galaxisunkban a Naprendszer is.

Tovább folytatva, hogy megérthessük az Univerzum és világunk megvalósulását, ahhoz előbb a MINDENNEK kezdetétől, az Ősforrástól kell kiindulni. Az Ősforrás valóságának emberi értelemmel való elképzelését, ahogy Énoknak, nekem is meseszerűen kell érzékelni, mert az Ősforrás, amiből a MINDENSÉG kiindul, az Univerzumon túli teremtetői régióban található. Gondolom azonban, hogy ez még nagyon sokáig nem lesz bizonyítható. Ahogyan az sem, hogy az Univerzum hogyan keletkezett. Máig abból a teóriából indulunk ki, hogy egy semmiből kialakuló Fekete Pontból, ami felrobbant, vált valóra az Univerzum. Gondolom, már mindenki érzi, hogy ezen az elképzelésen a legsürgősebben változtatni kell. Még akkor is, ha ilyen teória miatt Nobel Díjat kaptak valakik. Először azért, mert olyan nincs, hogy a semmiből valami kialakuljon. Minden van, akkor is, hogy Univerzumon túli energiákról van szó. Másodszor, nem robbanás által, mert ami felrobban, az megsemmisül még a Földön is. Itt felteszem azt a kérdést is, hogy vajon hol és miben robbant fel az Univerzum?

Még egyszer megismételve, az Univerzum nem a semmiből keletkező Fekete Pont, a Nagy Bumm robbanása által valósult meg, mert a semmiből nem jöhet létre valami. Minden van még akkor is, ha univerzumon túli, még bizonyíthatatlan erőkről van szó. Ezenkívül nem robbanás által, mert akkor megsemmisült volna az „összes űrt magába foglaló régióba”, ahová elért. A széjjelrobbant részeit pedig a többi űrök magukba szippantották volna. Ezért kell egy teljesen más teóriát felállítani az Univerzum keletkezéséről. Mondjuk egy olyant, hogy egy Fehér Korongú Erő a legóvatosabban ürítette ki magából a készké formált Univerzumunkat, az „összes űrt magába foglaló régióba”. De, hogy mik azok a Fehér Korongú Erők, amelyek létrehozzák a

különböző összetételű univerzumokat, ahhoz egy hasonlattel kell éljek, mert a Fehér Korong teóriája alatt a határtalan űrön túli terem-
tői energiákat értem. Hasonlóan, ahogyan az atombomba gomba-
alakú felhője, nemcsak gombaalakú felhő, hanem egy olyan felhő,
ami hatalmas pusztító energiát rejt magában, előle ma még nincsen
menekvés, mert még nem találtuk meg a szükséges védőenergiát.
Ezért vagyok kénytelen én is meseszerűen leírni a MINDEN kezdetét,
amit az Univerzumon túli energiák visznek véghez, amiről Énok és a
különböző vallási iratok olyan csodálatosan írnak. Mégsem értettük
meg, mivel koruk szavaival fejezték ki magukat. Ezért lett a modern
ember logikus elképzelése is, amit az abszolút KEZDETRŐL, az
Univerzum és a földi lét megvalósulásáról gondol, olyan sokrétű,
ahány emberi értelem létezett és létezik. Az igazi valóságot mégsem
változtathatja meg semmiféle emberi teória, mivel a képzelet csak
formai eszközként szolgál ahhoz, hogy egyszer valóságában táruljon
fel minden. Még akkor is, ha az univerzumon túli valóságok előtt,
mert kívül esnek a földi természettudományi törvényeinken és a
létező dolgok világától, a földi képzelet megbénul.

Azt azonban már tudjuk, hogy a láthatatlan (vagyis az energia) el-
választhatatlan a láthatótól (az anyagi formától) mert az egyik a
másikkal együtt létezhet csak. A lélek a testben, az Univerzum az azon
túli dimenzióban, vagy a földi energiák csak valamiféle készülékkel
használhatóak, és így tovább. A mai fejlettségi szinten első lépésként
az Ősforrásból kell kiindulni, amelyből MINDEN ered, mivel az Ős-
forrásban található mindaz, aminek eredménye nemcsak a végtelen
sok különböző összetételű univerzum, hanem a mi Univerzumunk is.
Ezért kell ezeket a komplikált változásokat, amelyeket a legmagasabb
űrön túli energiák Erői visznek véghez, nekem is meseszerűen Önök
elé tárni, mert tudományosan ezen erőkre még nincsen szó, és
magyarázat, hogy mindenki előtt érthetővé válják.

*

Egyszer volt, hol nem volt, túl a földi valóságokon, ahol az emberi
képzelet határa véget ér, a Naprendszeren, az Univerzumon, „az
összes űrt magába foglaló régió”, sőt a Fehér Korongok és Fekete

Lyukak dimenzióin is, a legfelsőbb teremtoői szférákban lévő „árnyfénylények” között nagy lett az izgalom, mert kezdett beindulni az a mindent felülmúló folyamat, ami a teremtoői szférák közepét kettészelő Ősforrásban szokott lezajlani. Az, hogy minden alkalommal milyen nehezen hatol az Ősforrásba egy mindig más összetételű energiasugár. Ennek az energiasugárnak szeretnék volna az „árnyfénylények” megkönnyíteni a behatolást. Ezt azonban nem tehették, mert annak a mindig más összetételű energiasugárnak segítség nélkül kell az Ősforrásba törnie. Azért mert nemcsak aktivizálják tartalmát, ami a lelkek és minden univerzum csírája, hanem a különböző energiasugarak a lelkek és majd a megvalósuló univerzumok csíráit minden alkalommal teljesen más összetételűvé változtatják. Annak ellenére, hogy az „árnyfénylények” nem avatkozhatnak bele ebbe az aktivizálódási folyamatba, mégis elbűvöli őket, hogy az energiasugár behatolása után hogyan kezd el az Ősforrás fodrozódni, mindig erősebb fortyogó színes Buborékká válva, mert csak a buborékformában tudják keresztültörni a teremtoői szférák határát. A Teremtő akaratából csak a teremtoői szférákon túli energiákba törhetnek bele a Fehér Korongok és mehet végbe minden teremtetési folyamat. Miután az Ősforrásban kialakuló Buborékok kitörtek onnan, a folyamat befejeződik. Majd az abból kitört fortyogó Buborékok a teremtoői szférákon túli dimenzióban kezdenek lehűlni és Csomókká válni, egymásra tornyozódva, anélkül, hogy tartalmuk közben megváltozna. Majd amikor az egymásratornyozódott Csomók teljesen lehűltek, kezdenek nemcsak széjjel válni, hanem külön is megnagyobbodnak. Egészen addig tart ez a szétválási és növekedési folyamat, ameddig el nem érik azt a nagyságot, hogy külön mindegyik egy Fehér Korongba kerülhessen. A Csomókban a lehűlési folyamat alatt kialakul egy olyan védőenergia, ami óvja, nehogy a Fehér Korongba kerülés előtt megsemmisüljenek. Amikor belebuggyannak a Fehér Korongokba, a Csomók megnyílnak és a védőenergia eltávozik belőlük, sőt még a Fehér Korongból is. Ezután a Fehér Korongok, amíg az „összes űrt magába foglaló régiót” eléri, a magukba fogadott Csomót energiáikkal egy univerzummá alakítják, mert csak a kész univerzumokat engedhetik ki magukból az „összes űrt magába foglaló régióba”.

Mivel minden Csomó, és a Fehér Korongok is, mindig más összetételű energiákból állnak, az általuk formált univerzumok is mindig más és más összetételűvé válnak.

Mielőtt rátérek az Univerzumunk kialakulására, előtte felhívom a figyelmet arra, hogy Dante is körökkel, bugyrokna stb. nevezi meg a pokol részeit. Tehát, ami után az egyik Fehér Korong az egyik Csomót magába szippantotta, és mielőtt az „összes űrt magába foglaló régiót” elérte volna, előtte körtealakú univerzummá formálta. Ki-hangsúlyozom, hogy nem gömbölyűvé, hanem körtealakúvá és még védőenergiákkal is ellátta, amelyek kívülről hálózák be. Azért, ha majd gyengéden, és nem robbanásszerűen beleüríti az „összes űrt magába foglaló régióba”, ezen védőenergiák óvják meg a többi űröktől, nehogy valamelyikkel összeütközzön, vagy egy másik magába szippantja, illetve a saját magában kialakuló határtalan erőktől széjelrobbanjon. Ezért az Univerzumunk nem tágulhat vagy zsugorodhat. Hiszen, ha állandó tágulási folyamat alatt állna külső védőenergiák nélkül, a tartalmában végbemenő határtalan ellentétes harcok miatt rövid időn belül szétpukkanna. A szétpukkant részei pedig beleolvadnának másik űrökbe. Ha meg a végtelenségig zsugorodna, akkor is rövid időn belül semmivé válna, mintha soha nem is létezett volna. Igen, azért lett körtealakú a Világegyetemünk és nem gömbölyű, hogy azok a rettenetes belső harcok kényelmesen végbemehessenek anélkül, hogy tágulna vagy zsugorodna. Gondoljunk egy léggömbre, amit mindig nagyobbra fújunk. Egy bizonyos nagyság után szétpukkan. Ha viszont kevesebb levegőt fújunk bele, akkor könnyedén nyomkodhatjuk benne össze-vissza a levegőt anélkül, hogy nagyobbá vagy kisebbé válna, mert csak a levegővel töltött dudorok kerülnek egyik helyről a másikra. Univerzumunkban is hasonló törvény uralkodik. A mai tudomány ezt gondolja tágulásnak vagy zsugorodásnak. A külső védőenergiák miatt azonban, amelyek az univerzumot kívülről védik és nem engedik, hogy nagyobbodjon vagy kisebbedjen, a jövő legnagyobb problémája lesz, mert semmiféle űrbeli tartalom ezeken a védőenergiákon nem törhet keresztül. De ez éppen olyan mai teória, mint valamikor az is, hogy a levegőnél nehezebb dolog nem repülhet. Tudom, hogy a legtávolabbi jövő találni fog egy olyan

lehetőséget, amivel áttörhetők a külső védőenergiák. Sajnos ezek a teóriák ma még elképzelhetetlenek. Azonban az univerzumban lévő Fekete Lyukakról sem tudjuk még mindig, hogy mi a szerepük. Annyit már sikerült teoretikusan elképzelni, hogy mivel mindent elnyelnek, még a fényt is, olyan határtalan energiából tevődnek össze, ami erősebb az univerzumban lévő bárminél is, hiszen mindent magukba tudnak szippantani. Ezért gondolom, hogy mivel az univerzumot kívülről energiák védik és óvják a megsemmisüléstől, a Fekete Lyukak amit magukba szippantanak újra azzá az összetétellé alakítják vissza, hogy keresztültörhessenek a külső védőenergiákon. Mert abban a formában, ahogyan az űrben minden létezik, semmi nem törhet ki belőle. Ez vonatkozik lelkünk energiájára is, mert ha meghalunk, lelkünk energiája belekerül egy Fekete Lyukba. Gondolom, azt hisszük a pokol fogalmának, hogy némely lélekenergia megsemmisül a Fekete Lyukakban létező Anion energiákban. A többi, amelyek kitörhetnek onnan, és a külső védőenergiákon is, azok a Teremtő energiába kerülnek. Ezt a mennyország fogalmával fejezzük ki. Ezért titok még mindig az űri Fekete Lyukak valósága. Én azonban ennél tovább lépek, mert rá fogok térni az Univerzumon túli FEKETE LYUKAKRA, mert az „összes űrt magába foglaló régiót” csak azok az oszlasban lévő űrök hagyhatják el, amelyek előbb belebuggyannak egy űrön túli Fekete Lyukba. De hogy ez a mindent felülmúló folyamat hogyan zajlik le, ezt is egy újabb mesével fogom Önök elé tárni:

*

Egyszer volt, hol nem volt, a földi képzelet határán túl, a Naprendszeren, a világmindenségen „az összes űrt magába foglaló régió”, a Fehér Korongok dimenzióin, a Fekete Lyukak birodalmában egy határtalan erősségű energiahullám hatására egy delejes feszültségű áramlat futott keresztül. Ez az energiahullám annyira erős volt, hogy az addig nyolcas köröket rová Fekete Lyukakat nemcsak összekeverte, hanem némelyiket annyira megnagyobbította, hogy kannibálként falták fel a kisebbeket. Erre minden alkalommal azért van szükség, mert az a Fekete Lyuk, amelyik „az összes űrt magába foglaló régió” egyik nyílásába fog tapadni, annak a legtöbb energiát kell magába

gyűjtenie, mivel egy onnan kibuggyanó oszlásnak induló űrt szippant magába, s amikor elnyeli, utána újra az Ősforrás összetételévé változtatja, mert csak akkor ürítheti vissza az Ősforrásba. Minden alkalommal, miután befejeződik a Fekete Lyukak Birodalmában a feltöltési folyamat, az a Fekete Lyuk, amelyikbe a legtöbb energia halmozódott fel, kigördül birodalmából, hogy az „összes űrt magába foglaló régió” egyik nyílásába tapadjon. Előfordult már az is, hogy egy Fekete Lyuk, amelyik a legtöbb energiát halmozta magába, saját maga semmisült meg. Ez azonban nagyon ritkán történik. Ellenkezőleg, a kiválasztott Fekete Lyukak mindig szerencsésen elérik céljukat, „az összes űrt magába foglaló régiót”. S amikor feltárul az egyik nyílása, könnyedén illeszkednek oda bele, és fogadják magukba az onnan kibuggyanó űrt. Az is előfordult, hogy az egyik Fekete Lyuk, mielőtt beleilleszkedett volna a feltáruló nyílásba, előtte megpróbálta saját magát annyira megnagyobbítani, hogy teljesen egészében „az összes űrt magába foglaló régiót” is elnyelje. Persze, hogy ez nem sikerült neki, így kénytelen volt azzal az egyetlen űrral beérni. Majd ami után a Fekete Lyukak magukba fogadják az oszlásnak induló űröket, és ameddig az Ősforrást elérik, újra annak összetételévé változtatják.

Az örök körforgás titka tehát ez: A Fehér Korongok az Ősforrásból kibuggyanó Buborékokat változtatják különböző összetételű Univerzumokká, hogy „az összes űrt magába foglaló régióba” kerülhessenek. Az univerzumon túli Fekete Lyukak pedig „az összes űrt magába foglaló régióból” kibuggyanó, oszlásnak induló űröket változtatják újra az Ősforrás tartalmára, hogy oda visszaüríthessék.

Gondolom, ilyen teóriát eddig ember nem tudott elképzelni. Tovább folytatva, nem valahonnan az univerzumból érkező, nálunknál fejlettebb lények mutációja által létezünk, amelyek őseinken génmanipulációt hajtottak végre, hanem az első világ lényei által, akikről Énok ír. Annak ellenére, hogy nagyon sok múltat igazoló dolog a „Marslakókhoz” hasonló lényekre enged következtetni. Ezért nem tudjuk az ősi Napimádás (a fény és energia) és az ezzel összefüggő legfőbb Isten eszméjét sem megfejteni, mert elválaszthatatlan az első világ

fénylényeinek és anyaggá vált lényeinek különböző valóságától. Az anyagi formává vált első világ lényei voltak az előfutárai a fejlődésnek, az összes tudománynak, és a rossz megvalósulásának. Erre különben több megfeythetetlen bizonyíték is van. Az első, a Tibeti Halottaskönyv egyik rajza. A másik, a Voynik könyv rajzai, mert ha összehasonlítjuk az YGGDRASIL egy 17. századbeli skandináv kéziratos könyvben szereplő kőrisfával, ami a világfát akarja ábrázolni, akkor rájövünk, hogy kísértetiesen hasonlítanak egymáshoz. Sőt, ha megfigyeljük a többi VILÁGFA ábrázolásokat az Yggdrasil könyvben, akkor nagyon sok rajz korunk atombombáját ábrázolhatja. Énok ezt úgy fejezi ki, „hogya a földet meg kell menteni a bukott angyaloktól és a tőlük örökségül kapott pusztító tudományoktól.” Mert azok még egymás ellen is harcoltak. Erről, a különböző istenek harcáról azonban már a legősibb kultúrák is beszámolnak. Annak viszont nagyon örülök, hogy az űrkutatás kezdi feltárni azt is, hogy az Univerzum kezdeti és mai tartalmának változása hasonló egy újszülött fejlődéséhez, amíg felnőtté nem válik. Az világűr is csak később formálódott mai tartalmúvá (és még mivé fog?). Azonban, ha összehasonlítjuk az univerzum milliárdnyi idejét az emberi élet idejével, akkor számunkra bizony a galaktikus változások alig észlelhetők. Akár az is, amit a különböző Vallási Íratok, de főleg a Biblia: TEREMTÉS Könyve elénk tár, amit nem értettünk meg, hogy a Naprendszer helyén kezdetkor egy sűrű energiaképződmény volt, amiben nem volt semmi. Sem idő, sem világosság, sem sötétség, sem anyag, sem tér, sem fönt, sem lent, hanem minden energiából, ködökből tevődött össze. Éppen úgy, ahogyan az Orion, az Omega, és a többi csillagképek, amit a műholdak kezdenek visszaigazolni. Tehát újra kihangsúlyozom, hogy a TEREMTÉS Könyve nem az Univerzum, hanem a Naprendszer megvalósulásáról számol be. Akik ismerik ÉNOK „Látások Könyvét”, azok előtt az is feltárul, hogy abban a sűrű képződményben anyagnélküli fénylények léteztek. Miután azon fénylények egy része megváltoztatta energiastuktúráját anyagi formává, azzal automatikusan az egész energiából álló sűrű képződmény törvényen kívülre helyeződött, amiből kialakult a Naprendszer. Évezredek folyamán, sőt napjainkban is, olyan sok téves elméletet állítunk fel a Naprendszer

bolygóinak kialakulásáról, a földi élet beindulásáról, a földöntúli lények lehetőségéről (a Marslakókról), hogy lassan el is hisszük, hogy minden úgy történt. A jövő fejlődése azonban az eddigi összes teóriát úgy is teljesen más valóságú alapokra fogja helyezni, ahogyan azt is, amit olyan lázasan kezdünk kutatni, hogy az Univerzum végtelenségében található-e hasonló bolygó, mint a Föld. Gondolom, ilyen hasonló bolygót nem fogunk találni, mint a Föld, mert minden, ami az Univerzumban létezik, EGYEDÜLÁLLÓ. Erre bizonyíték Naprendszerünk bolygóinak különbsége, minden bolygó más pályán kering, más összetételű és nagyságú. Ha majd egyszer be tudunk törni az űr végtelenségébe, be fog bizonyosodni, hogy minden, ami az Univerzumban létezik, azért „egyedülálló” mert nem ismétlődik meg semmi. De mert ezt sem tudjuk még bizonyítani, azért nem tudjuk elképzelni azt sem, hogy az egyszerű hétköznapi pillanataink közben az űrben micsoda különböző rettenetes történések mennek végbe. Ezért ragaszkodunk a régi teóriákhoz és ahhoz, amit eddig tanítottunk. Ezenkívül berzenkedve sztrájkolunk a mindig fejlettebb tudományok gyümölcsei ellen, a mindig modernebb technikai eszközök és a korábban ismeretlen, mára feltárt energiák ellen. Azért is, mert nagyon sokan nem szívesen veszítenék el hatalmukat és biztos anyagi bázisukat, ha tanításaikkal ellentétes valóságok tárulnának fel. Pedig a fejlődés változó folyamatának újabb és újabb valóságait ember nem akadályozhatja vagy változtathatja meg, mint az idő menetét sem. Annak ellenére, hogy elveszítettük azt a hatalmas nagy tudást, amit érzem, hogy a tudományok szakaszonkénti fejlődésével újra meg fogunk találni. Ezért értelmezzük tévesen az első világ lényeit, és valamiféle földön kívüli civilizációnak gondoljuk, amelyek valahonnan egy távoli galaxisról, illetve bolygóról érkeztek a Földre, és emberfeletti képességekkel rendelkeztek. Pedig a különböző Vallási Íratok, a Gilgames Eposz, Énok, a Próféták, a Biblia, a legérthetőbben adják a tudunkra az első világ lényének a valóságát. De azok a szavak, amelyekkel kifejezték magukat, számunkra meseszerűnek hatnak, ezért bármikor említi meg a Biblia az első világ fénylényeit, amikor az emberrel kapcsolatba léptek, angyalok szóval nevezi meg őket. Gondoljunk Ábrahámra, Lótra, stb., akiknek megjelentek. De ha mondjuk

mai szóval fejezték volna ki, amit a tudtunkra akarnak adni, a Naprendszer megvalósulását, amit az első világ anyagi formává vált lényei vittek véghez, akkor nem neveztük volna el őket a legkülönfélébb istenségek neveivel: Zeusznak, Thornak, Enlilnek, stb. hanem tudományosan találtunk volna rájuk megnevezést. Még egyszer kihangsúlyozom, ezért kell figyelmesen megnézni a Húsvét-sziget kőbe vésett rajzát, mert az nem valamiféle űrjárművet ábrázol, hanem a körtealakú Univerzumunkat, amivel Énok és a múltak Prófétái tisztában voltak. Sőt még azzal is, hogy minden űrt egy Fehér Korong valósít meg. Amire szintén van bizonyíték. Mert amit eddig az Új-Zéland gömbjeiről gondoltunk, nem más, mint azon korong formájú erők ábrázolása, amelyek létrehozzák a különböző univerzumokat. Gondolom, idő kérdése csak, hogy mindezt tudományosan bizonyíthassuk. Valamint azt is, hogy amikor a Naprendszer létrejött, egy olyan mindig változó folyamat alá került, amit évezredek alatt sem észlelhet ember, és nem avatkozhat bele. De ha ezt a változó folyamatot összehasonlítjuk egy bonyolult, finom szerkezettel, ami a legkisebb rendellenesség miatt is megváltozik vagy tönkremegy, akkor ha a Naprendszerben a legkisebb változás lépne fel, azonnal más törvények lépnének életbe. Egy azonban bizonyos, Földünkkel együtt megsemmisülne. Ezért a Földet az embernek meg kell menteni az embertől. Azonban én nem mint bolygóra értem, hogy azt kell megmenteni, hanem saját magunkra. Mert az Univerzum viszonylatában világunk megsemmisülése lényegtelen történés. Nem tudjuk, hogy mennyi világ semmisül meg pillanatonként az űrben, vagy pedig hányszor semmisült meg a Föld felülete a különböző világokkal. Ezért saját magunkra kell vigyázni és a jóakarátú embereknek meg kell menteni a gonosz emberektől a természetet, és magunkat, nehogy idő előtt megsemmisüljön mindaz, ami létezik. Mert annál nagyobb dolog nem válhatott valóra, mint hogy Galaxisunkban a Naprendszer, a földi világgal megvalósult. Ezért van úgy az Univerzum végtelenségében, hogy azok a régiók, ahol valamiféle életforma található, szigeteknek felelnek meg és védve vannak az Űrben végbemenő határtalan harcoktól, változásoktól. Galaxisunkban, Naprendszerünk is egy ilyen szigetnek felel meg a földi léti forma miatt. A tudománynak már

ilyen szempontból kell nagyító alá vonnia kutatásait, a Tízparancsolattal együtt, ami jogi törvényeink alapja, és a mindennapi imádságunkat, a Miatyánkot, mivel azok tartalmait is a fejlődés már teljesen más alapokra fektette. Itt felhívom a figyelmet arra, hogy azért hárult a Prófétákra a legnehezebb feladat, mivel koruk fejlettségi szintjén kellett tovább adniuk a legmagasabb tudományokon alapuló valóságokat, amit még mi sem tudunk. Ezért nem értjük még ma sem, csak gondoljuk, hogy mit akarnak a tudtunkra adni. De ha a rosszat egyszer sikerül kiiktatnia az emberi génekből, akkor meg fogjuk érteni azt is, hogy személy szerint vigyáz-e Isten minden emberre? Válaszom az, hogy logikus emberi értelem szerint NEM!, mert az embernek saját magára kell vigyáznia. Nemcsak egészségileg, hanem arra is, hogy értelmét kordában tudja tartani, és ne hajoljon el a rossz irányba felé. Azonban ki tudja!?

Ezután ha röviden a „bűnbeesés” vagyis az ősbűn teóriájára térek rá, akkor annak valósága is teljesen más értelemmé vált. Azért, mert nem az „első emberpár” tehet arról, hogy szaporodásképes lényekké váltak, hanem az első világ anyaggá vált lényeitől függött minden. Ezt Énok is a legérthetőbben a tudtunkra adja. Mert ha összehasonlíthatjuk egy mai orvosi beavatkozással, akkor legtöbbször nem a betegen, hanem az orvosokon múlik a változás. Éppen így az első világ anyagi formává vált lényei voltak a szaporodásért felelősek és nem az ember. De ha sikerül génjeinkből a rosszat tartalmazót kiiktatni, akkor világunk nemcsak teljesen más alapokra fog helyeződni, hanem az Anion energiák elválasztó szerepére sem lesz szükség. De ki tudta volna eddig ezt is így elképzelni, ahogy azt sem, hogy az Univerzumban csak anyagi formán alapuló energiák léteznek. Erre a földi energiák is bizonyíték, mert a legtöbb energia anyagi forma nélkül nem használható. Szükségesek a legkülönfélébb készülékek ahhoz, hogy szolgálatunkba állíthassuk őket. Gondoljunk az atombombára, a mikrohullámú sütőre, a röntgenkészülékre, a Händyre, a televízióra, stb., hogy használni lehessen. Ezért válhatnak az űrbeli energiák anyaggá, és újra energiává, mert minden anyagi alapú energiaforma. Itt arra is felhívom a figyelmet, hogy az univerzumon túli dimenziókban már teljesen más energiaformák léteznek, hasonlóak, mint

lelkünk energiája, ami még mindig bizonyíthatatlan a számunkra. Ennek ellenére az ember a lelkét egyedül saját maga formálja azzá, amivé válni fog. Így, ameddig az orvostudomány génjeinkből a rosszat nem tudja kiiktatni, tetteink mindig ellentéteken fognak alapulni, és a háborúk, a forradalmak, a gyilkok, a kapzsiság, csalás, a másik ember becsapása, kihasználása nem fog megszűnni. Azok az emberek, akik élnek a gonoszszággal, életük után lelkük energiája könyörtelenül megsemmisül az Anion energiákban, amit nem akarunk elhinni. Pedig a gonoszok lelkeinek megsemmisülése a „második halállal” minden vallási iratban a tudtunkra van adva. A második halál elkerülése csak a Tízparancsolat törvényével lehetséges. Nemhiába fektetik még a Próféták is a hangsúlyt arra, hogy minden rosszirányú tett az első világ anyaggá vált lényeiének átkos öröksége. Ha ezt fel tudjuk fogni, akkor azt is, hogy Isten soha nem akarja, hogy az ember vallásháborúba keveredjen és egyik ember gyilkolja a másikat. Azért, mert annak a legmagasabb energiaformának az EGY IGAZ ISTENNEK, A TEREMTŐNEK, aki a leghatalmasabb Univerzumon túli ERŐ, aki által minden létezik, és akitől kivétel nélkül MINDEN függ, egy villanással az összes úrron túli valóságot megsemmisítheti, nem beszélve Univerzumunkról, Galaxisunkról, a Naprendszeréről, vagy az ehhez képest jelentéktelen Földről. Igen!, a TEREMTŐNEK, aki a leghatalmasabb úrron túli energetikai Erő, nincsen szüksége semmiféle olyan hókusz-pókuszos varázslatra, amit emberi képzelettel gondolunk, mert mindaz csak a mi értelmünkben létezik. Számunkra azonban még fontos ez a hókusz-pókuszos varázslat, mert úgy érezzük, hogy gondolatainkat csak akkor tudjuk kordába tartani, és legyőzni a génjeinkbe ültetett rosszat. Mégis mindazon életformára, - amelyek lélekenergiával rendelkeznek és ismerik a rosszat, bármelyik Univerzumban léteznek is - egyforma törvény vonatkozik. Mégpedig az, hogy mindegyiknek saját magának kell megtalálnia a TEREMTŐ energiái felé vezető utat, és nem fordítva. Ezt már Énok is a legérthetőbben elénk tárta. Természetesen az ember lelkének is, ami egy igen bonyolult folyamat által valósulhat csak meg. Így, ha a legtitokzatosabb és eddig elképzelhetetlen halál utáni folyamatot összehasonlítom a születés előtti kilenc hónap változó folyamatával, amíg egy sejtből embrió lesz, az

embrióból pedig kész ember. Annak ellenére, hogy másképpen zajlik le a halál utáni folyamat, mégis hasonló a változások tekintetében. De, mert ezt sem érthetjük, ezért azt sem tudja sok ember felfogni, ha nem a jó irányba felé hajlik az emberiség, a negatív irányú tettek mindent fel fognak emészteni a tűz, a mindig fejlettebb nukleáris energiák és vegyi anyagok által. Ezért nem véletlen, hogy Énok „lángoló jégpalotával” szimbolizálja a teremtői dimenziókat, az Univerzumon túli határtalan energiaformákat, amikor felvitték az egek birodalmába, mivel a földi energiák is hasonlóak az univerzumon túliakhoz. Vajon ha bele tudnánk hatolni az atombomba belsejébe a robbanás pillanatában, hogyan írnánk le? Énok úgy írja le az univerzumon túli energiákat, hogy amikor belépett oda, egy jégkockából épült falhoz ért. A fal kockáiból lángnyelvek csaptak ki. Ő pedig félni kezdett. Mégis belépett a lángnyelvek közé és egy nagy ház felé közeledett. A ház szintén jégtömbökből épült és a padlója is jégkocka volt. Mennyezete pedig mint a csillagos ég és a villám. Közöttük lángangyalok és az ég olyan volt, mint a lángtenger. A falakon köröskörül mindenütt tűz égett és ajtaja is égő tűz volt. Belépett a házba, amely olyan forró volt, mint a lángtenger. A falakon ott is köröskörül mindenütt tűz lángolt és ajtaja égő tűz volt. Tovább menve a házba, amely szintén olyan forró volt, mint a tűz és olyan fagyos, mint a hó, és az élet örömének semmi nyoma. Rémület és rettegés fogta el és reszketve arcra zuhant, és ezután már más látomást látott. Íme egy másik ház emelkedett, az előbbinél nagyobb, kapuja tárva nyitva. Lángnyelvekből épült ez is és minden kicsiny részében olyan hatalmas és fenséges, pompázatos és méltóságteljes volt, hogy nagyszerűségét nem is lehet leírni. Padlója merő tűz volt, fölötte villám és égő csillagok serege. Mennyezete pedig lángoló tűz. Amikor oda néztem fenségesen nagy királyi széket láttam, mintha kristályos zúzmarából készült volna. (Ezt a kristályos zúzmarát a Próféták is megemlék. Szerintem ez lesz a jövő fegyvere, mert hatása után minden anyagi forma, éppen úgy, mint a zúzmara, semmivé fog porladni. Ehhez hasonlítva a legmodernebb atombomba pusztító ereje is eltörpül.) A széket pedig mintha a ragyogó Nap fénye vette volna körül és mindenünnen az angyalok (univerzumon túli energiák) hangja hallatszott. A

királyi trónus alól lángoló parázssal tűzfolyamok fakadtak és úgy izzott, hogy nem tudott odanézni. (Micsoda határtalan energiákról ír Énok.) A széken ült a nagy Fenség (a mindennek TEREMTŐJE a főenergia). Ruhája fehérebb volt a hónál, s ragyogóbb a Napnál. Ebbe a házba pedig egyetlen angyalnak sem volt szabad belépni, (a gyengébb energiák nem közelíthetnek ahhoz a határtalan erősségű főenergiához, mert magába olvasztaná őket) és senkinek az ő arcát nem volt szabad látni. Azoknak sem, akik húsból vannak. Körülötte lángoló tűz égett, előtte is hatalmas tűz volt. A kisebb energiaformák nem közelíthettek feléje, mert beleolvadtak volna a főenergiába.

Annak ellenére, hogy Énok meseszerűen írja le ezeket az úrön túli tiszta energiaformákat, mégis a legmagasabb tudományokat jelenti. A jövő ezt is be fogja bizonyítani. Újra megismétlem, hogyan írná le a ma embere azt, ha be tudna hatolni az atombomba belsejébe a robbanás pillanatában. Gondolom hasonlóan ahogyan Énok is leírja az Univerzumon túli energiákat. Nagyon sajnálom, hogy nem érhetem meg, hogy a jövő embere milyen megnevezést fog találni azon Erőkre, amiről Énok is ír, amit én egyszerűen az Energia szóval nevezek meg. Sajnos azt sem tudjuk, hogy miért ez az óriásütemű fejlődés. Azért, mert a világ génkutatóinak a legsürgősebben el kell érni, hogy a rosszat tartalmazó sejteket kiiktassák. A különböző elmúlt és napjaink jelenlegi gonosz történései is bizonyíték erre. Ezért kell a rossz irányú tetteket elterelni a jó irányra felé, hogy ne folytatódjon a rossz. De hogyan?, mivel világviszonylatban növekszik azok száma, akik kapzsis, csalók, és értelmi (lelki) zavarban szenvednek, amit külső terápiával nem lehet gyógyítani, mások tele vannak gyilkos ösztönökkel. Csak úgy, hogy génjeikből radikálisan kiiktatják a rosszat tartalmazókat, ami által ezek a rettenetek - amiket véghez viszünk - meg fognak szűnni. Ekkor fog a fejlődés igazából beindulni, és el fogunk érni odáig, hogy meg fog szűnni a törvényenkívüliségünk is, mert a tudományok fejlődésével el fogjuk érni, hogy a Naprendszer újra energiává válik. Éppen úgy, ahogyan Énok az első világ fénylényeit és az anyagi formává vált lények különbségét elénk tárja, mert először azok is mindnyájan fénytести lények voltak, vagyis a legtisztább energiából álltak, és mentesek voltak minden anyagi alapú formától. Egy

részük azonban „Azazel főangyal vezetése alatt” azt a sűrű energia-képződményt, amiben léteztek, törvényen kívülre helyezték, magukkal együtt. Vagyis anyagi formává változtatták, amiből a Naprendszerünk alakult ki, majd a Föld, a földi világgal egyetemben. Ezért alkották meg ezek ellentétként a fénylényi formájukat megtartó „angyalok” először Ádámot, majd Évát éppen olyan testi, anyagi formává, mint az anyaggá vált lények. Arckinézetre pedig hasonlóvá formázták, mint Azazel. Azonban halhatatlanná tették őket, éppen olyan szüzi ártatlanságban, mint ők. Ezt azonban, hogy az első emberpár halhatatlan lett és szüzi ártatlanok, azok az „áruló angyalok” nem bírták elviselni. Aktivizálták és beszennyezték őket, hogy szaporodjanak, hogy a halál rájuk is vonatkozzon. Ezen kívül génjeikbe beleültették gonoszságukat, mert a jót már nem ismerték. Így, amikor feltesszük azt a kérdést Énokot olvasva, hogy vajon mi lehet az a „bűn”, amire nem lehet visszaemlékezni... válaszom erre az, hogy nem a bűnre nem lehet, hanem arra, hogy az emberi értelmet egyedül csak a jó uralja a rossz ismerete nélkül. Mert amióta a rosszat génjeinkbe ültették, azóta szenvedélyeinkben elvakulunk, elanyagiasodunk, vétkeinkben elsüllyedünk, hogy életünk után belekerüljünk a második halálba. Énok úgy ír a bukott angyalokról, hogy ezek az elfajzottak és kurafiak az ember erejét mérhetetlenül felülmúló erővel és gonosz tudással bírtak. Ezen kívül nemcsak erőszakosak, viszálykodók, gyűlölködők, szégyentelenek, vérszomjasak, buják, mohók, gonoszok, álnokok, obszcénok, hazugok, csalók, tisztátlanok voltak, hanem a háború, a vérengzés, a bosszú, a kapzsiság szenvedélyeit hordták magukban, egy csepp jó nélkül. Megrontották még az anyagi és a növényi természetet is, az ékkövek, az arany, a növényi kábítószerekkel, hogy az ember ezzel is elveszejtse magát. Ezután az emberi értelem ezen démonikus lények martaléka lett, és tehetetlen ellenük, és ameddig ennek a rossznak egy cseppje is megtalálható gondolatainkban, addig nem lesz béke, és nyugalom a földön, hanem forradalmak, krízisek, amelyek háborúba fulladnak, marakodás, a gyilkos, csalás és a gonoszság minden ága. Így, amikor Énok arról a „második emberiségről” beszél, akkor nem a ma emberére érti, hanem azokra, amelyek génjeiben csak a jó található, mert a rossz ki lett irtva, és azt

a szót, hogy „APOKALYPSIS”, nem ismerik. Ami nem más, mint a gonosz, rossz technika általi teljes megsemmisülés, amit az ember saját maga hajt végre, amihez Istennek semmi köze nincs. Tudom, ha Dante ma élne, - még inkább a jövőben - művében a poklot teljesen másképpen írná le, mint akkor, de mivel saját korában élt, nem tudta a poklot másképpen kifejezni. Éppen így, ha én is a jövőben élnék, már nem az energia szót használnám, hanem másképpen nevezném meg az Univerzumon túli Erőket.

Ezután könyvem legnehezebb részéhez értem, mert ha egy teljesen más értelemmel elemezzük ki a „Miatyánkot”, akkor az Univerzum megvalósulása, és az első világ lényének valósága tárul fel benne.

Mi Atyánk, aki a mennyekben van, arra vonatkozik, hogy a Naprendszer helyén először egy energiából álló sűrű képződmény volt, amiben anyagnélküli fénylények uralkodtak. Ezt a valamikori energiából álló sűrű képződményt fejezzük ki a MENNYEK szóval. Az ATYA szimbólumával pedig azon első világ fénylényeit, amelyek megteremtették az embert. Ez még jobban kihangsúlyozódik azzal a tisztelettel, hogy

Szenteltessék meg a te neved, jöjjön el az országod, legyen meg az akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.

Itt megint felhívom a figyelmet arra, hogy ezen sorok a legtitokzatosabbak és nagyon sok ideig senki nem fogja megérteni. Hiszen annak ellenére, hogy egyszerűnek hangzik, egészen addig ez is túl fog nőni az emberi értelem határán, ameddig nem találunk rá az elfeledett hatalmas tudásra. Mert itt egyedül az első világ fénylényeiről van szó, a szenteltessék meg a te neved kijelentéssel. A jöjjön el a te országod pedig arról, hogy az anyagi formává vált Naprendszernek a földi világgal együtt, újra azzá az energiaformává kell válnia, ami volt. Azért, hogy utána az energiaformává vált valamikori anyagi ember is addig létezzen, ameddig a testnélküli fénylények. Akkor azonban már nem lesz szükség az Anion energiahálójára sem, mert a rossz nem fog

létezni. A ma embere ezt már játszva el tudja képzelni, sőt animációval már el lehet érni azt a hatást is, ahogyan a Naprendszer bolygói egymás után elhalványulva szétoszlanak, újra energiává válnak a földi világgal együtt.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk

soraival az tárul fel, hogy az anyaggá vált első világ lényeitől örökölt rossz, ami miatt a mindennapi kenyerünk (az egzisztenciális lét) jón alapuló megszerzése évezredek óta a legnehezebb feladat közé tartozik. Ezért kell esedezve fohászkodni, hogy amennyire lehetséges a jóirányú tettek által, és ne háborúk, gyilok, könnyek, harácsolás, csalás, lopás útján szerezzük meg a létfenntartáshoz szükségeset, ami a mindennapi kenyerünk szimbóluma. De ha ez mégsem sikerülne utána meg azért, hogy éppen úgy

Bocsássák meg a vétkeinket, amint mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek,

mert az anyaggá vált engedetlen fénylényektől átöröklődött rossz miatt az évezredek folyamán értelmünk inkább mindig a negatív irány felé tolódott. Azért lehetetlenség, hogy a rossz bírása mellett csak jók legyünk. De ha néha mégis sikerül legyőzni bűnös, gonosz gondolatainkat, bármennyire nehéz is, mielőtt tettekké váltak volna, akkor a Világ addig is pozitív irány felé fog hajlani és a fekete táblára újra FEHÉR KRÉTÁVAL fogunk írni. Azonban, ha a gonosz, rossz tetteinket mégis végrehajtottuk, utána magunkba szállva megbánjuk, akkor talán éppen úgy meg fognak bocsájtani nekünk, mint ahogyan mink is megbocsájtjuk a rajtunk elkövetett sérelmeket. A kisebb bűnök bocsánatot nyernek, ha jóvátesszük őket. A halálos nagy bűnök azonban jóvátehetetlenül megváltoztatják lelkünk energiáját. Ezért könyörögünk olyan nagyon, hogy az értelmünkben megbúvó hatalmi vágy és a harácsolás,

Ne vígy minket a kísértésbe, és legyen erőnk attól megszabadulni.

Ezután ha valóságában akarjuk megérteni a Tízparancsolat tartalmát is, és hogy miért lett az embernek adva, szintén egy teljesen más tartalmú valóságot kell elképzelni. Nem azt, amit eddig róla gondolunk. Mert a „Tízparancsolat” az a törvény, amelyben az 5. Parancsolattól egyedül az emberre vonatkozó szabályok vannak, ami mai törvényeink alapja is. Az 1-4. Parancsolatig pedig a legérthetőbben tárul fel az első világ lényének különbsége, sőt burkoltan még az is, hogy a jót, a rosszat az anyaggá vált gonosz lényektől örököltük. Ezért van úgy, hogy az emberi értelem csak úgy tud a fantáziával közösen valamit elképzelni, ha valamikor, valamiféle hasonló dologgal kapcsolatba került. Ha nem, elképzelhetetlen. Így csak lassan tárulnak fel az igazi valóságok. Földönkívüli lényeket is addig fogunk földi képzelettel testi formával, levegő, víz szükségével keresni, ameddig a tudomány bebizonyítja, hogy anyag (test) nélküli energiai lények is vannak az Univerzumban.

A TÍZPARANC SOLAT

1. Én vagyok az Úr, a Te istened. Senki mást ne tekints Istennek csak engem.

Kell-e ennél nagyobb bizonyíték arra, hogy ezek a sorok az első világ azon fénylényekre utalnak, amely(ek) energia struktúrájukat megtartva, csak a jót ismerve létrehozta(ták) a szaporodást nem ismerő emberpárt, halhatatlanná teremtve, a tökéletes jó ismeretével, az anyaggá vált gonosz lények ellentétéként. Azon engedetlen fénylényeket pedig, amelyek anyaggá válva megvalósították a Naprendszert, majd az első emberpár szaporodását, és értelmükbe beleültették a rosszat, amit a következő generációk automatikusan megörököltek. Amivel megvalósult a halál az elmúlással, a gyilkos hatalmi és soha nem elég vágyával, amit örökségül hagytak az emberi értelemben, azt tilos imádni. Amennyire lehet az értelmünket el kell határolni azoktól, ami a legnehezebb, mert majdnem lehetetlen. Hiszen még a

legjobb, legtisztább emberi gondolatban is megbúvik a rossz, a soha nem elég vágya, ami a következő Parancsolatban van külön kiemelve.

2. Ne csinálj faragott képet (bálványt) ne imádd és ne nevezd isteneknek. Itt a faragott kép (bálvány) szimbóluma nem más, mint a hatalmi vágy, az anyagi értékek halmozása háborúkkal, az „aranyborjú” imádása, amit az első világ gonosz lényeitől kaptunk örökségül. S mindaz, ami ellentéte a jónak, meg van tiltva, hogy az ember azt imádja.
3. Isten nevét hiába ne mondd, és ne káromkodj akkor sem, ha elveszítetted anyagi értékeidet, szerencsétlenség vagy betegség ért, és bosszúságod van, mert mindazért egyedül te vagy felelős, mivel tőled függ minden földi, nem pedig tőlem.
4. Szenteld meg a hetedik napot azzal, hogy ezen az egy napon hagyd fel minden üzleteléssel, adás-vevéssel, munkával, hogy magadba szállva jöjjél rá arra, hogy ezek a dolgok hétköznapi pillanataid közben miért van elfátyolozódva. Tovább folytatva, az tárul fel, hogy az 5. Parancsolattól minden Parancsolat egyedül ránk vonatkozik. Főleg a 10. Parancsolat, hogy ne kívánd azt, ami embertársaidé. Azért, hogy egy békés háborúk nélküli társadalmi Rendet alakíthassunk ki:

Tiszteld Apádat és Anyádat.

Ne ölj.

Ne lopj

Ne törj házasságot (ne paráználkodj).

Ne tégy hamis tanúságot.

Ne kívánd, ami embertársadé.

Igen, mindezek a Parancsolatok paragrafusként földi törvényekké váltak.

Mielőtt korunk különböző kríziseivel folytatom tovább, még egyszer felhívom a figyelmet arra, hogy nemcsak azért kerültünk a végveszélyt jelző piros riadófok zónájához, mert amióta az emberiség létezik, nem tudott, vagy nem akar annyi tapasztalatot összegyűjteni, amennyiből levonná a rosszirányú tetteinek következményeit. Hanem azért is, mert nem fogjuk fel, hogy a legkülönbébb politikai tárgyalások, kongresszusok, vallási istentiszteletek, gyűlések, forradalmak, sztrájkok mind hiábavalóak, egészen addig, ameddig nem tudunk uralkodni a génjeinkben megbúvó rosszon, ami lehetetlen: Mert, amikor az első világ „angyali” fénylényei az első emberpárt megalkották, akkor külsőleg hasonlóra formázták, mint az anyagi formává vált lények. Kinézetre pedig Azazel képmására, mivel az angyali fénylényeknek nem volt anyagi testi formája. Így meg fog dőlni az a teóriánk is, hogy Isten külsőleg teremtette az embert a saját képmására. Ellenkezőleg, lelkünk tükrözi vissza. De ha elhajlunk a jó irányából, akkor lelkünk a gonosz képmásává válik. A Vallási Iratok ezt is a legrészletesebben feltárják. Sőt azt is, hogy az első emberpár mindazokkal a szervekkel rendelkezett, amivel a ma embere is. Beleértve a szaporodási szerveket anélkül, hogy az élet csírája aktivizálódott volna. Ezzel váltak halhatatlanokká. Ezt változtatták meg azok a gonosz anyagi formává vált lények, amikor nemcsak az élet csíráját aktivizálták, hanem beleültették az ember génjébe gonoszságukat is. Ez a „Bűnbeeséssel” van leírva. Miután nemzőképesse tették az első emberpárt, és a lét csíráját aktivizálták, a föld felületén ezután a legnagyobb káosz alakult ki. Beindult egy szaporodási folyamat elmúlás nélkül, amin csak a legradikálisabban lehetett változtatni. Ez Kain és Ábel esetével van meseszerűen elénk tárva. A mai világ-kríziseken pedig csak akkor tudunk változtatni, ha a génjeinkbe beleültetett és megörökölt rosszat éppen olyan radikálisan ki tudjuk iktatni, ahogyan Kainnal és Ábellel a halál is beindult a földön. Ezért, ameddig az orvostudomány nem találja meg annak a lehetőségét, hogy a rosszat kiiktassa, egészen addig semmiféle megoldást a békés egymás mellett élésre nem találhatunk, bármennyire akarjuk, a csalás, a másik ember becsapása sem fog megszűnni. Erre azonban nemcsak Énok, hanem a Próféták is felhívják a figyelmet azzal, hogy

igen nagy éhínség, és hamis, álnok por okozta járvány, vagyis radioaktív sugárral mérgezett pestis sújtja majd a népeket, és kegyelem nem lesz. Ha figyelemmel kísérjük a napi híreket, láthatjuk, hogy már minden izzik a különböző belső véres forradalmak, sztrájkok miatt. A szárazság, a fertőzött pocsolók vize miatt szintén milliókat fenyeget az éh-, a szomjhalál és a különböző betegségek. Az ez elől menekülők áradata előzönlí a gazdagabb európai országokat, és azokban az országokban is zavargások, forradalmak, egzisztenciális harcok keletkeznek. Nem beszélve arról, hogy pénzügyileg is a világ legtöbb országa már a csőd szélére került. Vagyis az egész földön a jövő veszélyeztetve van, ezért került az emberiség a végveszély piros zónájába. Itt egy pillanatra meg kell álljak, mert ha elgondolkodom azon, hogy a Himalája hegység nagyságával vetekedne a világ összes nemesfém, ékkő és a különböző pénznemek, stb. mennyisége, ha egymásra halmozódnának. Vajon hová halmozódott egybe? A Világűrbe nem illanhatott ki. S ha újra előbukkanna és az emberiség szolgálatára állna, egycsapásra megoldódna minden probléma, de ameddig ez hiányzik, további nagy emberi nyomorúság után, még nagyobb közelít. Vér-, tejzár, éhínség, fegyver, járványok fenyegetnek sokakat, és szikracsovát maga után húzó tüzet, atomrakétákat látnak majd az égen. Ugye ezt senki ember nem akarja? Azt sem, hogy testvér testvér ellen, barát a barát ellen, ország az ország ellen harcoljon, hogy megtörjön az értelem. Ezért a korábban sűrűn lakott területek lakatlanná válnak, és már nem tudják, hogy kinek ki a foglya. Az éhínség olyan nagy és hosszantartó lesz, hogy kitépik a fákat gyökerestől, és leszakítják a gyermekeket anyjuk melléről. Ezért kell nagyon odafigyelni azokra, akik hamis sztrájkokra bujtogatnak, randalírozásra, nyugtalanságra uszítanak, amit csak az ifjúság bevonásával tudják elérni, és a felségesen szónokló fejnélküli idiótákra, akik szintén csak a saját hasznukat nézik. Azért, mert ezzel csak meggyengítik az erős országok pénzügyi biztonságát. Ha a tömeg rájuk hallgat, akkor könnyű zsákmányként hullanak azok ölőbe, akik erre csábítanak. Ugye, ezt sem akarja senki ember? Ez elkerülendő átgondolt higgadtsággal, mindenféle részrehajlás nélkül kell az országok vezető politikusaiknak a kezdődő kríziseken változtatni. Le kell váltani azon egyéneket, akik nyugta-

lanságra uszítanak, a hatalmi éhség, a gazdagság, a kapzsiság szomjának vágya miatt, mert elveszítik józan ítélőképességüket, és ezzel alkalmatlanná válnak posztjuk betöltésére. Vagy újabb egyének, akik mindenáron fel akarnak kapaszkodni a hatalom, a könny fájára, az is egy nem várt káoszhoz vezethet. Ugye ezt sem akarja senki? Ezért nagyon sajnálatos az a gondolat, hogy egyedül az ember gonosz tettei miatt van úgy, hogy ezt a csodálatosan szép kékszínű bolygót minden időben inkább a fájdalmak és a könnyek bolygójává tettük. Ha ezen nem változtatunk, az utánunk következő generációknak a megörökölt romra és hamura kell építeniük majd a jövőt. Ezután rátérek a Próféták figyelmeztetéseire, mert ők voltak azok, akik felfogták, hogy az ember minden időben csak ismétli önmagát.

Zakariás Próféta figyelmeztetése, 14. 13, „Azon a napon nagy rémület támad. Mindenki megragadja a másik kezét, és kezét emelnek egymásra. Minden népnek összehordják a kincseit; - aranyat, ezüstöt és temérdek ruhát.”

Habakuk Könyve 1. „Erőszak, csupa fosztogatás, csupa rablás a föld egész területe. A vádaskodás és civakodás egyre fokozódik. Csorbát szenved a törvény, a jog nem érvényesül. Üldözi a gonosz az igazat, a jogot kicsavarják. Pedig a gazdagság hűtlen társ. Esztét veszti, aki hatása alá kerül és többé nem nyugszik. Ha az kitátja torkát, mint az alvilág, mivel telhetetlen mint a halál, összeharácsolja a népeket, összegyűjt magának minden nemzetet. Előtte pestis jár, a nyomában láz halad. Megrendül a föld és leomlanak az időtlen hegyek, összedőlnek az örök halmok, megrémülnek a népek, össze-vissza menekülnek a borzalmas háborúk elől.”

Náhum Próféta arra is figyelmezteti az emberiséget, hogy; „Jaj a vérengző földnek, amely tele van hazugsággal, rablással, fosztogatással, véres összeütközésekkel. Ami után tömérdek a halott, számtalan a sebesült, és a holttesteknek végtelen a mezeje. Mindenütt holttestekbe botlanak az országok belső nyugtalanságai, sztrájkjai, a kémiai szerek és a nukleáris energiák miatt. Mert nemcsak fegyveres harcok, hanem az energiák is, viharban és forgószélben járnak, és porrá válik mindaz, amit elérnek. Gátat vetnek még a tengernek is,

mert kiszárad. Kiapaszt minden folyamat. Hegyek rendülnek meg előtte. Halom halomra dől. Összeomlik színe előtt a föld, a földkerekség, és minden lakója. Ki állhat meg előtte. Darabokra törnek előtte a sziklák, megsemmisül minden, mert ez a bére, a soha nem elég vágyának.”

Mikeás Próféta pedig még arra is figyelmezteti az emberiséget, hogy: „Figyeljen minden nemzet, hallja meg a föld és minden lakója, hogy az ÚR, AZ ISTEN VÁDOL, vádolja a föld összes emberét!, mert a rossz irányba felé halad. Azért, mert akik gonoszat forralnak, fekvőhelyükön rosszat forgatnak a fejükbe, amit virradatkor véghez viszik, mert hatalmukban áll, és amit megkívánnak, megszerzik. Kezet emelnek a másik emberre és örökségére, ez időnkre éppen úgy érvényes, mert e miatt jutott zsákutcába a ma emberisége is.

Ha ezután a Maya Naptár 2012. decemberi 31-i dátumára térek rá, akkor azt is érzi már mindenki, hogy az sem egy totális világvégét vetít előre, hanem egy olyan újonnan gondolkodó emberi társadalom kezdetét, amiről én is írok. Egy olyan emberi társadalomét, amely nem vérrel és könnyel írja történelmét azért, mert értelme előtt lehullik minden eddigi olyan, ami hátráltatta abban, hogy a jó irányban megmaradjon, és a népek, a nemzetek egy nevezőre jussanak.

Könyvemet azzal a mottóval fejezem be, amit minden embernek meg kell szívlelni, hogy Isten csak egyetlen áldozatot kíván az embertől: azt, hogy a rossz birtokában megpróbálja a jó irányában megmaradni.

„Önmagában nem működhet semmi, mert minden függ valamitől!”

A jövő üzenete felé a tudományok fejlődésével haladhatunk. Erre már Johann Gottlieb Fichte is megadta a választ, aki 1762–1814-ig élt: „Die Wissenschaft hebt allen Glauben auf und verwandelt ihn in Staunen“. Vagyis a fejlődéssel feltárul mindaz, amit eddig csodának vettünk, és amikről téves elméleteket állítottunk: Az univerzum keletkezése, körtealakú formája, nagysága, amit végtelennek gondolunk, mert nem tudjuk egy pillantással úgy átfogni, ahogyan egy táj terül el a szemünk előtt, a második emberiség valósága, (sajnos nem mi vagyunk, hanem azok) akikről Énok beszél, akik le fogják győzni az anyag törvényét anélkül, hogy a lélek energiáját és a gondolkodást érintené. Az univerzumon túli és az univerzumban uralkodó különböző energiák, anyagi formák és hogy miért kapcsolódnak elválaszthatatlanul egybe, mivel külön semmi nem működhet. Ezen kívül, hogy az emberi testet is miért e két különböző forma uralja, mivel a test sem létezhet a lélek láthatatlan energiája nélkül. A gondolkodás szintén, ami ugyancsak anyagi formába van ágyazva. És hogy az értelem miért nem tudja a láthatatlan energiákat látható dologként úgy érzékelni, ahogyan érzési megismeréssel rögzíti az anyagi formát. Ha mégis képes erre, csak azért, mert valamiféle tárgyi formához hasonlítja. A lét valósága is miért csak anyagi szinten képzelhető el? Egy azonban bizonyos, hogy mivel az értelem nem hordoz magávalszületett tapasztalatot, ezért ezt a gondolat gyűjti össze az élet folyamán, ami által készenlétben áll a halálig, a mindig újabb ismeretszerzésre. Az ismeretszerzés tehát nem más, mint a fejlődés üteme.

Ha a körtealakú univerzumunkon túli energiákkal folytatom, akkor máris érthetővé válik, hogy a vallási iratok, a próféták miért érzékelik megközelíthetetlen fénnel, glóriával, tűzzel, lánggal. Azért, mert korukban az energia fogalma ismeretlen volt. Egyet azonban mégis megéreztek, amit a Biblia is igazol, hogy a TEREMTŐ és Isten határtalan univerzumon túli energiai ERŐK, és valóságukat látható formában nem tapasztalhatja meg ember. Sőt Énok még azt is a tudtunkra adja, hogy a MINDEN megoldása a nemtudásban rejtőzik, mert a

nemtudás magjából fejlődik ki az összes tudomány. Ezt magyarázták félre a későbbi korok azzal, hogy butának kell maradni és kérdés nélkül egyszerűen hinni kell. Ez azonban hasonló egy olyan gyermekhez, aki még nem tud írni, olvasni és mindenféle ákombákomot gondol az írásról, az olvasásról. De, ha megtanulja, egy teljesen más valóságú világ tárul fel értelme előtt. Igen, a fejlődés azért indult be ilyen gyors ütemben, hogy ne mint analfabéta álljunk Isten ABC-je előtt, hanem megtanuljuk olvasni, mivel még mindig meseszerű fantáziának gondoljuk a Biblia és a vallási iratok sorait. Pedig a Teremtés Könyve tudományosan tárja fel, újra kihangsúlyozom, nem az Univerzum, hanem a NAPREND SZER megvalósulásának folyamatát. A Jelenések Könyve pedig az univerzumon túli energiák valóságát. Ezenkívül azt is feltárja, hogy a test nem más, mint a lélek arányos egysége. Ha a lélek energiája leválik a testről, amely kívülről hálózza be, abban a pillanatban megszűnik az arányos egység, és beindul egy olyan folyamat, amire még mindig nem találunk tudományos magyarázatot. Ezért állítunk a halál utáni dimenzióról is az évezredek folyamán olyan sok különböző teóriát. Nem csoda, ha értelmünk ezen labirintusokban eltéved. A fejlődéssel meg kell találni az elveszített hatalmas tudást, hogy elkerüljük a további téves elméleteket. De még nem tartunk ott, ezért nagyon sokan nem akarják tudomásul venni, hogy a fejlődés teljesen más alapokra helyezte mindazt, amit eddig csodának könyvelt el a világ. Csodák azonban nincsenek, csak tudomány, technika és fejletlenség. Ezért nem tudjuk megfejtetni, hogy a mítoszokban, az eposzokban, a vallási iratokban miért mindig ugyanazokról a dolgokról van szó, annak ellenére, hogy földrészenként, fajonként, népenként más nevekkel vannak ellátva. Azért, mert a kémia, a matematika, stb. törvényei is egyformák az egész Földön. Később, amikor az űrkutatás berkeibe is behatoltam, arra is rájöttem, hogy nemcsak az univerzum, hanem létünk keletkezésének teóriáit is teljesen más alapokra kell helyezni, akkor is, ha a fejlődéssel csak lassan tárulnak fel az igazi valóságok. Újra megismétlem, hogy nemcsak az Univerzumban, hanem a Földön is, a láthatatlan energiák és a látható anyagi formák csak egymásba kapcsolódva működhetnek. Gondoljunk a lélek energiájára, ami csak az anyagi testtel együtt

létezhet. Illetve bármelyik energiaformára, amelyek ugyancsak valamiféle készülékkel működhetnek. A nukleáris energia is csak az anyagi formájú bombával, a mikrohullám a mikrohullámú sütővel, a röntgensugarak a röntgenkészülékkel, az elektromágneses hullámok csak a különböző készülékekkel, sorolhatnám a végtelenségig. Természetesen ez vonatkozik az univerzumon túli energiákra is, ha betörnek az univerzumba, mert azon energiának is valamiféle anyagi formára van szüksége, hogy láthatóvá és érezhetővé váljék. Ez a szeplőtelen fogantatással bizonyosul be. Az emberi fantázia azért vált olyan sokrétűvé, hogy az energiák és az anyagi formák ellentétét kihasználva túlszárnyalhasson mindent, a lélek és a test arányos egységében. Hiszen pár száz évvel ezelőtt nem tudták elképzelni az energiák pusztító, illetve használható valóságát sem. Ezért a titkos értelme mindennek az, hogy az energia és az anyag csak egymásba kapcsolódva létezhet, mivel nem választhatók el egymástól. Ha mégis megtörténik, egy teljesen más dimenziójú valóság következik, egy olyan, amit még mindig nem értünk. Ez a másmilyen valóság azonban nemcsak az univerzumban létező összes formára, hanem az azon túli dolgokra is érvényes, mivel azok is végesek. Így, ha egy ember meghal – ez vonatkozik az állatokra is –, akkor vele hal a MINDEN titokzatos értelmével együtt, annak ellenére, hogy változó folyamat alatt állnak. Az újonnan születendő generációk tehát mindig egy más valóságú világba születnek bele, mint a korábbi volt. Ez korunkra vonatkoztatva fontos, mert már rövid idő alatt, olyan sok változás történik, de mivel részei vagyunk, sokszor fel sem fogjuk ezeket a változásokat, amivel az univerzum keletkezésének teóriáját is más alapokra kell fektetni, mert a fejlődéssel beigazolódik, hogy az sem úgy zajlott le, ahogyan eddig gondoljuk. Hiszen nem a semmiből keletkező Fekete Pont, vagyis a Nagy Bumm robbanása által alakult ki az univerzum. Hogyan is keletkezhett volna a semmiből, hiszen a semmiből nem jöhet létre valami. Minden van, akkor is, ha láthatatlan univerzumon túli energiáról van szó. Ezen kívül nem robbanás által, mert akkor „az összes űrt magába foglaló régió” ahová került, megsemmisült volna. Ezen kívül az a teóriánk is téves, hogy az Univerzum tágul vagy zsugorodik a külső védőenergiák miatt. De, hogy jobban megérthessük a

MINDEN megvalósulását a korábbi könyveimben is leírt, földi születési folyamathoz kell hasonlítani: Az ondósejt vulkánként kitörő sugarát az Ősforrás sugarához, amikor kitör dimenziójából. A sugárként kitörő Ősforrásba amikor egy mindig más összetételű energia hatol, hogy Buborékká változtassa, ez a megtermékenyülés. Majd ami után a Buborékok belebuggyannak egy Fehér Korongú energiába, mert csak azokban válhatnak különböző összetételű űrökké. Ez viszont a megtermékenyült petesejt kilenc hónapos fejlődése az anyaméhben. A Fehér Korongok, amikor a magukba fogadott Csomókat kész űrökké alakították, utána vigyázva, és nem robbanásszerűen ürítik bele az „összes űrt magában foglaló régióba.” Ez a születés pillanatának felel meg. Tehát a végtelen mennyiségű Univerzumok tartalmai, már a Fehér Korongokban kialakulnak és válnak különböző összetételű űrökké. Éppen úgy, ahogyan egy embrió is az anyaméhbe válik végső formává. Nem pedig úgy, ahogyan eddig az Univerzum kialakulásáról a teóriáinkat felállítottuk, hogy a semmiből kialakuló Fekete Pont robbant fel. Azonban, ahogyan egy újszülött belső és külső formáját sem egyedül az utolsó kilenc hónap határozza meg, hanem a korábbi generációk öröksége. A végtelen mennyiségű űröket és azok tartalmát pedig, a különböző energiaformák, amelyek nélkül nem valósulhatnának meg. Legelőször azok az energiaformák, amelyek átalakítják az Ősforrás sugarát Buborékokká. Azután pedig a Fehér Korongú Erők, amelyek a magukba fogadott átalakított Buborékokat, mindig más összetételű űrökké változtatják. Tehát az univerzumunk tartalma is már a Fehér Korongban kialakult. Ha a fejlődéssel egyszer a TEREMTŐ energetikai valósága feltárul, akkor az is, hogy Isten energiái határtalan befogadó Erő a TEREMTŐ akaratából, mert csak azok a földi lélekenergiák, amelyek az élet után belekerülnek Isten energiába, kerülhetnek bele a teremtetők energiákba. Azt azonban még nem tudjuk bizonyítani, hogy az univerzumban mennyi különböző élőlényi forma létezik. Hát akkor hogyan tudnánk a különböző űrökben létező életformákat elképzelni is. Azonban bármelyik univerzumban létezzenek, de amikor megszűnnek, és lélekenergiáik belekerülnek a teremtetők régióba, azután már semmiféle Erő nem tudja megsemmisíteni, bármiféle folyamaton menjenek keresztül, mert amikor a lélek-

energiák kiürülnek a TEREMTŐ energiáiban, utána újra az Ősforrásba kell kerülniük. Az Ősforrásból pedig majd egy teljesen másik űrbe. Tehát ha van feltámadás, akkor mindig egy teljesen másmilyen űrben történik. Ugyanabba az univerzumba egyetlen lélekenergia sem térhet vissza, ahonnan kikerült. Az örökkévalóság tehát ez a soha meg nem szűnő ismétlődő körforgás.

Ezután rátérek a legtitokzatosabb és legizgalmasabb kérdésre, a mennyország és a pokol fogalmára, amiről szintén olyan sok különböző teóriát állítottunk fel az évezredek folyamán. Az univerzumi Fekete Lyukakkal kezdem, amelyek határtalan erősségű energiáit a műholdak már kezdik visszaigazolni. Sőt azt is, hogy kivétel nélkül mindent, ami az univerzumban létezik és a közelükbe kerül magukba tudják szívni. Ezt figyelembe véve, no meg a fantázián túli lehetőségeket, akkor a pokol fogalma és, hogy hol létezhet, szintén teljesen más alapokra kell fektetni.

A POKOL az univerzumban lévő Fekete Lyukak belsejében található. Ezért nem véletlen az sem, hogy a Fekete Lyukak rendelkeznek a legerősebb energiákkal, mivel mindent, ami beléjük kerül azzá a tartalommal változtatják, hogy kikerülhessenek az űrből, mivel a külső védőenergiák miatt abban a formában, ahogyan valami benne létezik, semmi nem hagyhatja el az univerzumot. A lelkek energiája sem. A Fekete Lyukak ezen kívül az elválasztó szerepet is betöltik, mert ami nem kerülhet ki az Univerzumból, legyen bármi, az Anion energiákkal megsemmisítik, mintha soha nem is létezett volna. Az évezredek folyamán olyan sok különböző elméletet állítottunk fel a pokol fogalmáról, hogy nem csoda, ha ezen labirintusokban az emberi fantázia eltéved. Hiszen még ma is az a legnagyobb titok, hogy a gonosz lelkek hogyan jutnak pokolra? Vagyis hogyan kerülnek bele az egyik Fekete Lyukba, és abban hogyan választódnak szét azoktól a lélekenergiáktól, amelyek kikerülhetnek az univerzumból. A különböző korokban olyan sok különböző elképzelést állítottak a pokol fogalmáról, azonban egyik sem érinti igazából a valóságot. Az egyik a földgolyó belsejében képzelte, talán azért, mert a test porhüvelye is a földbe kerül. A fáraók idejében még rajzokkal is alátámasztották a lelkek

különválasztódását, és megsemmisülését. Ami szintén csak abban hiányos, hogy hol és miben történik a különválasztódás. Logikus, hogy az univerzumban lévő egyik Fekete Lyukban, mert csak abban választódhatnak el, mivel nem az összes lélekenergia kerülhet ki azokból. A jövő fejlődése azt is be fogja bizonyítani, hogy amelyik lélekenergia megsemmisül a Fekete lyukak Anion energiáiban, azok nem kerülhetnek ki az űrből, és kerülhetnek bele a teremtoi energiákba.

Újra megismételve, ha a lélek energiája leválik a testről, utána az egyik univerzumi Fekete Lyukba kerül. Ha kikerül onnan, utána a TEREMTŐ energiába jut. Ezekből a dimenziókból pedig nincsen visszatérés. Bárhogyan is igyekszünk bizonyítani a halál utáni élményeinket. Tehát az az elképzelés, hogy sokan egy alagútba kerülnek, aminek végén határtalan fényzőn látható, nem más, mint a születés lefolyása, amit az agy rögzít. Amire az élet folyamán nem tudunk visszaemlékezni, csak akkor, ha tragikus esetek alkalmával aktivizálódik. Egy szerencsétlenség, operáció, stb. Ezután, ha az univerzumban végbemenő változásokkal folytatom, amit az űrkutatással kezdünk ismergetni, akkor logikus, hogy tartalma már abban a Fehér Korongban kialakult, amely magába fogadta, és mint kész univerzumot üritette bele „az összes űrt magába foglaló régióba”. A további változások azonban már egy újszülött fejlődési folyamatához hasonlíthatók. Egy újszülött is állandó változó folyamat alatt áll, amíg öreggé nem válik. Az univerzum tartalma is egészen addig, ameddig megsemmisül, változó folyamat alatt áll. Ha már rendelkezni fogunk olyan animációs technikai eszközökkel, amelyek végig tudják kísérni az űrben végbemenő, egymásba kapcsolódó összes változásokat, (mert az ember életrövidsége miatt erre nem képes, csak a generációk folyamatai) az is be fog bizonyosodni, hogy hasonló az emberi testben végbemenő szervek változásaihoz. Egy csecsemő belső szerve is teljesen más nagyságú és összetételű, mint egy aggastyáné. Az univerzum tartalma éppen így változik. És, ha valamikor azokat a készülékeket is meg tudjuk alkotni, amelyek végig tudják kísérni a lélek energiájának útját, hogyan kerül bele az egyik univerzumi Fekete Lyukba, akkor úgy is egy teljesen más emberiséggé fogunk válni. Ezért nem lehetséges „újraszületés”, sőt „halálélmény” sem,

bárhogy próbáljuk elképzelni. Már most fel kell fogni, hogy miért kell az eddigi teóriáinkon változtatni és dogmáinkat egybekapcsolni a fejlődés menetével. Azért, mert azután már nem lesznek vallásháborúk sem, mivel bebizonyosodnak az igazi valóságok. Még egyszer kihangsúlyozom, hogy az univerzumunk tartalma már a Fehér Korongban vált azzá, amit kezdünk ismergetni egészen a megsemmisülésig tartó változásai ellenére. Sőt talán egyszer az is bizonyítható lesz, hogy az Univerzumon kívül végtelen más formájú és tartalmú űrök léteznek még. Azonban kivétel nélkül mindegyiket védik a külső energiák az esetleges összeütközéstől, egymásbaolvadástól, illetve nehogy a belső erőitől széjjel robbanjanak. Így logikus, hogy egyik sem tágulhat vagy zsugorodhat, és nincsen parallel univerzum sem, ezen kívül nem lehet az egyik univerzumból a másikba csak úgy át-sétálni. A jövő legnagyobb problémája különben ezek miatt a külső védőenergiák miatt adódik majd, mivel csak az azoknál erősebb energetikai erők hatolhatnak keresztül. Ha egyszer ez is bizonyítható lesz, akkor fel fog tárulni az is, hogy a TEREMTŐ és Isten miért két különböző energetikai Erő. De, mert az ember csak azt tudja elképzelni, amit anyagi formába öltöztet, a láthatatlan energiákat nem, ezért gondoljuk fehérszakállú, aranyosfehér ruhába öltöztetett Öregúrnak a TEREMTŐT és Istent. Valamint a Sátánt szarvakkal, patával ellátott rémnek. Pedig a két ellentétes elválasztó erő, két különböző dimenzióban található. Dante talán ezt érezte meg. Kora fejlettségi szintjén azonban csak úgy tudta elképzelni, ahogyan értelmének fantáziája ezt lehetővé tette. Újra kihangsúlyozom, hogy a pokol nem más, mint a Fekete Lyukak Anion energiái. Isten dimenziója pedig az univerzumon kívül található. Ezért kell meggondolni a tévesen értelmezett vallásháborúkat, és le kell mondani a hatalmi kapzsiságból eredő gyilkos tettekről, nehogy lelkünk megsemmisüljön a Fekete Lyukak Anion energiáiban. Amióta az űrkutatás kezdi feltárni, hogy az univerzumban lévő Fekete Lyukak rendelkeznek a legerősebb energiákkal, mert mindent magukba tudnak szívni, még a fényt is, azóta állítjuk róluk a legkülönfélébb teóriákat. Egy azonban logikus. Ha a külső védőenergiák miatt abban a formában, ahogyan az univerzumban valami létezik, nem hagyhatja el az űrt, ezért a Fekete Lyukak feladata, hogy

vagy átalakítsák, vagy megsemmisítsék mindazt, amit magukba szívnak. A lélek energiájának tekintetében az a legrettenetesebb megsemmisülési folyamat, ha energia energiát semmisít meg.

Visszatérve a lélek utazására és arra, hogy az évezredek folyamán erről milyen sok különböző elképzelése volt a különböző kultúráknak, akkor máris felfogjuk, hogy a jövőben egyik sem állja meg a helyét. Azért, mert egyedül az univerzumi Fekete Lyukak vihetik végbe, hogy a magukba fogadott különböző összetételeket átalakítsák olyanná, hogy vagy kikerülnek az univerzumból, vagy megsemmisülnek. De, hogy a lelkek hogyan válnak különböző összetétellé, ahhoz egy földi hasonlattal élek: A zöld levél is rügyből alakul, később megsárgul és lehullik az időjárás különböző hatására. A lélek energiáját éppen így formálják a tettek és válnak különbözővé. Ezért ami után belekerülnek az egyik Fekete Lyukba, már semmiféle földi imádság, kérelem nem mentheti meg attól, amilyen volt élete idején. Ha a gondolat által rossz tetteket hajtott végre valaki, akkor lelke könnyörtelenül megsemmisül. Ha jót, akkor kikerül az univerzumból, és belekerül Isten energiába. Ezt a teljes kiszolgáltatottságot nem akarjuk tudomásul venni. Ezért képzeljük úgy, hogy bűneink bocsánatot nyernek, és ha imádkoznak lelkünkért, nem kerül a pokolra. Micsoda tévedés, mert az élet idején kell úgy élni, hogy lelkünk ne semmisüljön meg. Azok a lélekenergiák, amelyek kikerülnek a Fekete Lyukakból és a külső védőenergiákon, belekerülnek az univerzumon túl Isten energiába utána pedig a teremtői dimenziókba. Ezt gondoljuk a mennyország fogalmának. Sok évvel ezelőtt elgondolkodtam azon, miért úgy képzeljük el, ha valaki meghal, hogy lelke az égbe száll. Ez az elképzelés nem is olyan téves, mivel a lélekenergia, (amit még nem tudunk semmiféle készülékkel látható formában érzékelni, akár a rádió vagy az elektromágneses hullámokat sem, amik körülöttünk mindent behálózna) amikor leválik a testről, az ég felé tör, hogy belekerüljön az egyik úri Fekete Lyukba, mert csak a Fekete Lyukak változtatják olyan összetétellé, hogy vagy kikerül az Univerzumból, vagy megsemmisül. Ahogyan írom könyvemet, mindig izgalmasabbá és érdekesebbé válik még a számomra is, mert a bizonyíthatatlan teóriák minden időben a legérdekfeszítőbbek. Akár az elmúlás folya-

mata. Itt felteszem a kérdést, hogy vajon a többi űrökben is, hasonló elmúlási folyamat játszódik le, mint a mi univerzumunkban? Gondolom erre még nagyon sokáig nem fogunk választ találni. Azonban logikus, hogy igen, mivel minden univerzum, amely megvalósul, elmúlásra van ítélve. A miénk is a földi világgal együtt. Az ember ebből a mulandósági folyamatból, különböző szakaszú életidőket kapott. Ki ötven, ki nyolcvan évet, ki pedig csak pár napot, órát, illetve pillanatot. Így minden gondolatunkat, tettünket, terveinket ez a rövidke életidő irányítja. Ezt sem fogjuk fel, azért sáfárkodunk a rendelkezésünkre álló különböző szakaszú életidőkkel ilyen könnyelműen. Hiszen, ha az elmúlt idő összes borzalmaira gondolok, nem beszélve a jövőről, akkor tudom, hogy ezen változtatni fogunk, mert az élet lesz a legértékesebb, mivel nem ismételhető meg, bármennyire is vigasztaljuk magunkat az újraszületés teóriájával. Az orvostudomány ezért fog elképzelhetetlen eredményeket elérni, mert nemcsak az az életidő hosszabbítható meg, ami valamiféle betegség miatt ma még lerövidül, hanem megtalálják a rosszat hordozó géneket és megsemmisítik. Egy kicsit szomorú vagyok, mert gondolom generációm ezt már nem fogja megérni. Pedig a jövő emberének határtalan élmény lesz nem ismerni a rosszat, ami nem lesz unalmas, mert nem tudják elképzelni, hogy másképpen is lehetne. Egy azonban bizonyos, nem fognak megsemmisülni a Fekete Lyukakban. A fejlődés ezen irányát nem fogták fel a Középkorban, és megpróbálták akadályozni. Gondoljunk Giordano Bruno-ra, aki a földet nem az univerzum középpontjának, hanem egy egyszerű bolygónak vette, s nem hitt a mennyország és a pokol emberi értelmű fogalmában sem, ezért elevenen elégették. Itt kiemelem ÉNOKOT, mert kora fejlődési nivójával mindenféle hightech készülék nélkül élénk tárta mindezt, csak még ma sem értjük, mit akart a tudunkra adni. Előbbi könyvemben súlyt helyeztem arra is, hogy amit eddig létünk megvalósulásáról bizonygatunk, az is teljesen más valóságon alapul. Azért, mert nem az őszállatok, majd utána a mi világunk az első életforma a földön. Ellenkezőleg. Az első Világ lényei a folytatása vagyunk. Az előttünk létező angyali fénylények, amelyek láthatatlanok voltak és energián alapultak, teremtték meg (idézőjelbe téve) Ádámot és Évát. De

mivel az angyali fénylényeknek nem volt anyagi formája, és nem tudtak szaporodni, az engedetlen anyaggá vált lények hasonmására formázták, férfivá és nővé. Tehát, hogy Isten a saját képmására teremtette az embert, nem a külső formánkra értendő, hanem lelkünk energiájára. Itt egy pillanatra meg kell állni és elgondolkodni azon, mennyire sajnálatos, hogy több száz évvel ezelőtt összekeverték az angyali fénylényeket az anyaggá vált engedetlen lényekkel, amire Énok is felhívja a figyelmet. Ez okoz értelmileg zavart, ezért keverjük a Biblia őstörténetének 27-28. sorait össze azzal, hogy amikor Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek. Vagyis, az angyali fénylények teremtették meg az embert az anyaggá vált lények formájára és nem a saját képmásukra, mert ők energián alapultak és nem volt anyagi formájuk és nem tudtak szaporodni. Ezért ugyanúgy kétneművé, férfivá és nővé a szaporodási szervekkel ellátva, amit akkor még nem aktivizáltak.

Tovább folytatva, a „bűnbeeséssel“ az is feltárul, hogy az Édenkertben teljesen más folyamat játszódott le, mivel az anyaggá vált lények már sokkal korábban szaporodásképesé tették „Ádámot és Évát“, mivel a Bűnbeeséskor már ismerték a szaporodást. Ezért az értelmet a szégyenérzettel, a „hogyan“ kivitelezésének folyamatát ismertették meg az első emberpárral (a Tudás Fájának szimbólumával), amivel különválasztódtak az állatvilágtól. Bűnbeesés: 3-7, Felnyílt a szemük, észrevették, hogy meztelenek. Fügefalevelet fűztek össze és kötényt csináltak maguknak. Az ember és az asszony elrejtőztek. De az Úristen (az angyali fénylények) hívta őket: Hol vagy Ádám? Ő így válaszolt: Elrejtőztem, mert féltem, mert meztelen vagyok. Vagyis ekkor tört fel először az emberben a szégyenérzet. Az Úristen ezután bőrruhába öltöztette őket. Gondolom a művészetek is akkor indultak be. Újra megismételve, mivel az angyali fénylények energián alapultak, anyagi formában nem szaporodhattak, és amikor az első emberpárt megteremtették, azok sem szaporodhattak. Ezt irigyelték meg az anyaggá vált gonosz lények és őket is szaporodásképesé tették. Tehát már a Bűnbeesés előtt ismerték a szaporodás folyamatát. Így az Édenkertben egy teljesen más tartalmú valóság játszódott le. Az

engedetlen anyagi formává vált lények ekkor tanították meg a szerelem gyengédségére, a szégyen érzetére, a művészetekre, stb., amivel különvált az ember az állatvilágtól, az értelem és az aktus tekintetében. Igen, mind ez a „Tudás Fája” szimbólumával a legérthetőbben le van írva, mégis teljesen másképpen értelmezzük és meseszerű tartalomnak gondolja sok ember. Ezért nem értjük világunkat sem, annak ellenére, hogy évezredek óta elválaszthatatlanul együtt élünk a különböző életformákkal. Hát akkor hogyan érthetnénk a vallási iratok és a Biblia sorait?

Azt is most kezdjük felfogni, hogy a természetnek is megvan saját kifejezési törvénye, ami soha nem téves. Gondoljunk az évszakok váltakozására, a nappalra az éjszakára, a műholdak által közvetített időjárás előrejelzésre, a nanomikroszkópra, amivel behatolhatunk az anyag végtelen kis részébe. A természetnek nincs szüksége az emberre, az embernek viszont szüksége van a természetre, mert természet nélkül nem élhetünk. Minden forma a saját feladatát töltheti csak be, mivel egyik forma sem tudja a másikat elvégezni, tehát minden egyenértékű. Ezt különböző példával támasztom alá: Az ember imádkozik, sír, atombombát gyárt, eltemeti egymást, stb., azonban nem tud gyümölcsfává válni és olyan formában gyümölcsöt érlelni, ahogyan a fák teszik, vagy ahogyan az állatok is a feladatukat ellátják, stb. Igen, az ember feladata, hogy fejlődjön és mindig korszerűbb technikai eszközöket készítsen, és tiszteletben tartsa mindazt, ami körülötte létezik, mert minden életforma csak a saját kiszabott feladatát láthatja el, bármennyire is különbözzön egymástól. Ezért kell felfogni azt is, hogy mindent csak használatra kaptunk, amit tovább kell adni a következő generációnak. Gondolom ezért egyik forma sem a másiktól alakult ki, hanem külön mindegyik párhuzamosan egymás mellett. Akkor is, ha eddig azt az elméletet állítjuk, hogy az ember a létért való küzdelem miatt fejlődött ki az állatvilágból. Ellenkezőleg! De, mert még mindig nem értjük a TEREMTŐ és Isten valóságát sem, nem beszélve az a fölötti dimenziókról, akkor hogyan érthetjük meg a saját világunkat? Gondolom nagyon sokáig még sehogyan sem, mivel az emberi értelem eddig még az univerzum körtealakú formáját, tartalmát sem tudja elképzelni, nemhogy bizonyítani. De mi van akkor, ha

az univerzumon túl, a TEREMTŐ fölötti dimenziókon léteznek még hatalmasabb Erők, és teljesen más dimenziók, sőt azon túl is, és így tovább, azok fölött is, és azok fölött is, amit a végtelenségig fokozhatunk. Egészen addig, ameddig újra vissza nem kerülünk az ŐS-FORRÁSHOZ, ahonnan az a soha meg nem szűnő keringési folyamat beindul.

AZONBAN KI TUDHATJA, HOGY EZ A KÖRFORGÁS VALAHOL MÉGIS MEGSZAKAD, MERT VÉGES, de hol?!

*

Akár akarjuk, akár nem, tőlünk függetlenül már a fejlődés határozza meg életirányunkat. A különböző vallási formákat is egybe fogja olvasztani a tudománnyal. Ezenkívül, mindazon dolgokra, amit eddig nem értettünk meg, és túllépte értelmünk határát, teljesen más fényt fog deríteni. Ha ellene leszünk és akadályozni akarjuk, akkor a különböző vallásháborúkkal és a tudomány eredményeinek helytelen használatával mindent meg fogunk semmisíteni. Fel kell fogni, hogy a nukleáris energia és a kémiai fegyverek megvalósulásával az ember feladatának iránya megváltozott. Nem lehet egy ország sem külön atomnagy hatalom. A Föld összes országának közösen kell döntenie a biológiai fegyverek és a nukleáris energiák legkisebb megmozdulásról. Csak így előzhető meg az emberkéz által történő teljes megsemmisülés.

*

Nagyon hosszú utat kell megtenni azoknak, akik zarándok úton vannak, hogy a célhoz érjenek. Éppen így, akik a jövő még elképzelhetetlen valóságáig akarnak elérni, azoknak is nagyon hosszú útra kell indulni. Néha csak pár mondat erejéig, mivel az a pár mondat több száz kilométeres út távolságának felel meg. Ezért, akik a vallási kérdéseket anyagi formába öltöztetve magyarázzák a legnagyobb probléma előtt állnak. Énok is. Azonban Énok megérezte már sok ezer évvel ezelőtt, amikor fénnyel, felhővel írja le az emberi értelmet felülmúló dolgokat, hogy az úrben, a földön, sőt talán még az azon túli dimenziókban is, a legtöbb energiaforma fény és köd formájában

válí láthatóvá, amelyek az állandó változó folyamat törvénye alatt állnak. Sajnos még nem tartunk ott, hogy az űrön túli változásokat bizonyíthassuk. Az univerzumi változásokat lassan már igen, de mert milliárd évek folyamán zajlanak, ember nem kísérheti figyelemmel. Esetleg csak a földit, mivel némelyik életünk idejéhez van szabva. A jövő azonban meg fogja alkotni azokat a technikai készülékeket, amelyek feltárják, amikről eddig teóriákat állítottunk fel. Ha ez megvalósul, akkor úgyis minden más alapokra fog helyeződni.

A mai különböző technikai készülékekkel a kezdet már beindult. A (nano) elektromos mikroszkóppal már belehatoltunk az anyag olyan részeibe, amit szem soha nem érzékelhet. A rádió, a mikro, az elektromagnetikus hullámokkal, stb., amik behálózzák az egész földet, a hanggal már legyőztük az idő és a tér törvényét. A többről nem is beszélve. Mindez már hatalmas eredmény a múlthoz képest.

Ezután azon kérdésekkel folytatom tovább, amelyeket akaratlanul is vizsgálat alá vet a mai ember. Azt is, hogy a Vallási Iratok miért a tudományok nélküli hittel érzékelik a legmagasabb tudományon alapuló dolgokat. Jézus is megkérdezte tanítványait. Máté 13-51, Megértettétek mindezeket? Igen, felelték. Azonban Jézus tudta, hogy semmit nem értettek meg. Így tévelygünk még ma is, érzelmünk és értelmünk különbözősége között.

Különben az is sokáig tartott, amíg felfogtuk, hogy nem avatkozhatunk bele a fejlődés menetébe. Gondoljunk a Középkorra, mert akkor megpróbálták.

Az ember azért nem avatkozhat bele a fejlődés menetébe, mert ahogyan a testnek a táplálék az éltető eleme. Az értelemnek pedig a jövő, amelyek szintén a változó folyamat törvénye alatt állnak. Újra megismétlem, hogy ez a törvény nemcsak a földi világot, hanem az egész univerzumot, sőt még az azon túli régiókat is igazgatja. Ez sem véletlen, mivel az örökkévalóság sem az időre, hanem az örök körforgású folyamatra az Ősforrásra értendő, mivel sugarában újul meg mindazon lélekenergia, amelyek, amikor belekerülnek az egyik univerzumi Fekete Lyukba, nem semmisülnek meg és kikerülnek az

univerzumból. Gondolom a többi űrökben lévő energiaformákra éppen így érvényes, akkor is, ha saját űrünkben sem tudjuk még bizonyítani a földönkívüli lényeket.

A Próféták különben ezt is már régen a tudtunkra adták, de mivel koruk meseszerű formájában fejezték ki, még ma sem értjük. Bizonyíték erre a végtelen teória, amivel könyvtárainkat teletöltjük.

Vajon meddig fogjuk keresni a lét, a cél, és az élet utáni dimenzió valóságára a választ, mert eddig a különböző teóriákon kívül, tudományosan bizonyítható magyarázatot még nem találtunk.

Ezután, ha a Biblia olyan lebilincselő részeire térek ki, amelyek túllépik értelmünk határát, akkor világossá fog válni, miért nem értettük meg. Azért, mert nemcsak a Földön, hanem az univerzumban is, az energiák és anyagi formák ellentétén alapul minden. Kezdem a gondolat energiájával, mert az sem működhet az anyagi formájú agy nélkül. Vagy pedig a lélek energiája a test nélkül, stb., mert mindig az energia és az anyag együttese igazgat mindent. Az univerzumi dolgokról nem is beszélve, mivel még a Föld energiája is csak az anyagi formájú földdel létezhet.

Mielőtt tovább folytatnám, előtte felhívom a figyelmet arra is, hogy a Teremtőn túli dimenzióba egyenlőre még gondolatainkkal sem tudunk beletörni, mivel fantáziáinkkal csak a Teremtőig érhetünk. Azon túl már olyan régiók következnek, amit emberi értelem nem tud elképzelni. Ez azonban hasonló egy régebbi teóriához, hogy ami nehezebb a levegőnél nem repülhet. Tehát, ha a fejlődéssel elérünk odáig, hogy a ma még ismeretlen energiákkal, amelyek technikai készülékeinkkel lesznek összekötve, kitörünk az űrből, talán még a teremtői dimenziók fölé is belefogunk tudni hatolni. Ez is már régen a tudtunkra van adva a Biblia: Jelenések Könyvében. De mert nem időnk szavaival van írva nem értettük meg. Azt sem, hogy a különböző angyalok szimbóluma, a különböző energiaformákra értendő. Ezért a következő mondatot sem, hogy az

„Ige, amely testté lett, az egész Teremtés elsőszületője”

a minden kezdetét amely pedig, annyira világosan fejezi ki az univerzum megvalósulását, hogy ma sem lehetne érthetőbben megfogalmazni, hogy az űr tartalma akkor vált végső összetétellé, amikor az energiák és anyagi formák elválaszthatatlan egységgé váltak, különbözőségük ellenére is. Ezen folyamat azonban, mielőtt az univerzum belekerült volna az - összes űröket magába foglaló régióba -, már egy Fehér Korongú Erőben kialakult.

Az Ősforrás határán, és az Emberi értelem határán túl c. könyveimben erről már részletesen beszámoltam.

Tehát, ha kicseréljük az Ige szót, energia, és a Test szót az anyag szavával, akkor máris egy teljesen más értelem tárul fel:

- Azok az energiák, amelyek anyaggá váltak, az egész teremtés elsőszülöttje lett a többi energiaformával együtt, amelyek eredeti összetételüket megtartották, ami után elválaszthatatlanok lettek egymástól. -

Mielőtt megírtam volna az Az Ősforrás határán, és Az emberi értelem határán túl c. és a többi könyveimet, addig én is a legnagyobb tévedésben voltam a Teremtés 7 napjáról.

Korábban úgy gondoltam, hogy a Biblia: Teremtés Könyve az egész univerzumra értendő. Micsoda tévedésben voltam, mivel az univerzum, egy Fehér Korongú Erőben alakult készé.

A Teremtés Könyve tehát nem az Univerzum, hanem a Naprendszer megvalósulását írja le. Egészen pontosan vezeti le az egymás után kialakuló világosságot, sötétséget a bolygókat a Földdel és a földi világgal egyetemben, ami állandó változó folyamat alatt áll, akár egy csecsemő is, amíg eléri idejének végét.

Azonban az, hogy nem volt semmi, mivel minden pusztá volt és üres, ezt is annyira tévesen értelmezzük, mivel olyan nincsen, hogy nem volt semmi, minden van, akkor is, ha láthatatlan energiákról, ködökről, stb. van szó.

A műholdak kezdik már visszaigazolni az Orion, a Rák, a Helix és a többi ködöket, amelyekben hasonló összetétel uralkodhat, mint korábban a Naprendszer helyén uralkodott. Ezért, ez a szimbolikus 7 nap amit a Teremtés Könyve leír, hét igen hosszú, változó periodikus folyamatnak deklarálja a tudomány, mivel csak lassan egymásból, egyik a másik után formálódhatott azzá a valósággá, ahogyan kezdjük ismerni. A jövő feladata lesz a ma még elképzelhetetlent bizonyítani, hogy az univerzum egy Fehér Korongú Erőben alakult késszé.

Különben erről a határtalan teremtői energiáról János Evangéliuma a legrészletesebben beszámol:

- Kezdetben volt az Ige, a leghatalmasabb energetikai Erő, aki Istennél volt, mivel Isten maga az Ige. Minden Őáltala lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Ami igaz is, mivel a Teremtő energiája nélkül semmi nem valósulhatott volna meg. A világban volt, a világ Őáltala lett, mégsem ismerte fel a világ. Azért, mert a Teremtő a lelkünkhöz hasonlatos energiaforma, és korábban a világ nem ismerte az energiákat. Ma már használjuk, hátrányunkra és előnyünkre. De, ha elgondolkodunk azon, hogy az univerzumon túli energiáknak milyen erőssége és összetétele lehet, akkor világossá válik, hogy semmiféle űri vagy földi energiához nem hasonlíthatók. Újra megismétlem, esetleg csak az emberi léleken energiához. Sajnos lelkünk energiáját, azon kívül, hogy élünk, még nem tudjuk semmiféle készülékkel bizonyítani.

A következő, hogy

- az Ige, (az energia) testté (anyaggá) lett és közöttünk lakott -

újra csak arra bizonyíték, hogy az univerzum tartalmában azon energiák amelyek anyaggá váltak, elválaszthatatlanok lettek a többi energiáktól, amelyek megtartották energetikai valóságukat. Ebből alakult ki, világunk is. Ezért a Biblia: - Teremtés könyve egyedül a Naprendszer megvalósulását írja le. Hiszen az űr végtelenségének tartalmára nem vonatkozhat ez az annyira leszűkített folyamat a világossággal, sötétséggel, a pár bolygóval, és a földi léttel. Ezt már sokan megéreztek, de, mivel megszemélyesítettük a TEREMTŐT, akit

Istennel keverünk, és a többi úrron túli energiaformát (angyalokat), ezért állítunk olyan sok különböző teóriát a Teremtés Könyvéről, sőt, még az Univerzum megvalósulásáról is.

Olyan sokszor leírtam azt is, hogy tudományosan még nincsen bizonyíték, csak teória, hogy egy semmiből keletkező Fekete Pont, ami felrobbant vált valóra az univerzum. A földön is úgy van, hogy ami felrobban az megsemmisül, ezen kívül a semmiből nem keletkezhet valami. És vajon hová robbanhatott szét az univerzum? Sehová!, mivel akkor a másik úrök magukba szippantották volna a felrobbant részeket.

De, ha az Ősforrástól kezdjük, ahonnan minden frissen és újonnan indul be, akkor logikus, hogy az onnan kibuggyanó részeket olyan energetikai erők szippantják magukba, amelyek megvalósítják mindazt, aminek meg kell valósulnia. Én Fehér Korongú Erőknek nevezem. (Persze tudományosan később úgy is teljesen más névvel fogják nevezni.) Ezen Fehér Korongú Erők a magukba fogadott Ősforrás részeit kész univerzumokká formálják, mindegyiket teljesen más formájúvá és tartalmúvá, külső védőenergiákkal ellátva. Azért, mert ha a legóvatosabban beleürítették magukból „az összes úrt magába foglaló régióba”, nehogy a már ott lévő úrökkel összeütközzenek és megsemmisüljenek, illetve egyik a másikat magába szippantsa, vagy a belső erőitől széjjelrobbanjanak.

A külső védőenergiák miatt egyik úr sem tágulhat, vagy zsugorodhat, körtealakú univerzumunkat is beleszámítva, bármennyire igyekszünk ezt bizonyítani.

Ezután, ha elgondolkodunk a semmiből keletkező Fekete Pont teóriáján, ami felrobbant, vagy a késszé vált univerzumokon, amelyeket a Fehér Korongú Erők, a legóvatosabban ürítik bele magukból az „összes úrök régióiba”, akkor gondolom ez az utóbbi teória a logikus. A Teremtő energiáinak valósága azonban örök!

Az elkövetkezendő évszázadokban, hogy hitünk megszilárduljon, és semmi ne dönthesse meg, ezen kívül azokat a vallási kérdések, amelyek túllépik az értelem határát, feltáruljanak, a vallást és a

tudományt elválaszthatatlanul eggyé kell forrasztani. Ezzel nemcsak a Teremtő és Isten valósága tárul fel, hanem a halál értelme és dimenziója is, amelyben gondolat nehezen törődik bele. Azért, mert az értelem nem tudja sem képzelettel, sem tudományosan összeegyeztetni az anyagi formájú lét megszűnését. Talán az öregedési folyamat is a halál gondolatának megbékülése miatt van, hogy enyhüljön az ismeretlentől való félelem.

Azt azonban tudni kell, ahogyan egy sejt sem tudja elképzelni amely megfogamzott, születése utáni valóságát, éppen így az értelem sem, a halál utáni dimenziót, mert az élet idején csupán csak egy sejt szerepét töltjük be. Ezért vagy meg kell ahhoz születni, hogy megismerjük a földi valóságot, vagy meg kell halni, hogy a halál utáni dimenziót. A változási folyamatok azonban mindkét esetben hasonló, ha mégis teljesen más dimenziójú síkon megy végbe.

Ha életünk idején tudnánk azt, hogy az élet után az úri Fekete Lyukakban lévő energiák, amelyek mindazon átalakulásokat, amelyek szükségesek elvégezik lelkünkkel, hogy kiszűrjék azokat, amelyek megsemmisülésre vannak ítélve, megszűnne a rossz a Földön.

Ezután azzal folytatom tovább, hogy valamikor az óceánok mélyén kábeleket helyeztek el, hogy Európából-Amerikába morze jeleket küldhessenek. Ma már az elektromagnetikus sugarak segítségével, amelyek össze vannak kötve a szatellitokkal, kommunikálunk.

Jelenleg a szélkerekekkel, villanydrótokkal, vasoszlopokkal tartunk ott, mint valamikor a tengeralatti kábelekkel, hogy energiához jussunk és kikerüljük az atomerőműveket. Azonban csak idő kérdése, hogy megtaláljuk azt az energiát, ami az egész földet akár száz évig is problémamentesen ellátja a szükséges energiával. De, mert a fejlődés menetébe ember nem avatkozhat bele, ezért csak generációról-generációra találhatunk rá mindenre.

Olyan sokszor leírtam, hogy a Naprendszer megvalósulása óta, vagyis a Teremtéstől mindent készre kaptunk, csak számunkra el lett bújtatva az időbe, amit szakaszonként kell megtalálni. Ez a fejlődési folyamat titka.

A szabad akaratot is azért kaptuk, hogy saját magunk dönthessünk tetteinkről, mivel amit kigondolunk és az anyagi formán alapuló tettek megvalósítják, olyanná formáljuk lelkünk energiáját. Azonban „jajj” annak, aki gonosz, rossz tetteket hajt végre. Az a lélek elveszett.

Mindezt megéreztük már a kezdetünk óta, mert a pokol fogalmát tűzzel jelezzük, amiben a lélek megsemmisül. Ez nem is nagyon tér el a valóságtól, mivel az univerzumi Fekete Lyukak bírnak a legerősebb energiákkal és éppen úgy megsemmisítik mindazt, aminek meg kell semmisülni, akár a földi tűz is, amit magukba szippantanak. Még a fényt is, nemhogy lelkünk energiáját, amely éppen olyan láthatatlan, mint bármelyik másik földi energia.

Nagyon szeretném megérni, hogy tudományosan is bizonyíthatóvá váljék, hogy a lélek nem a testünkben tartózkodik, hanem kívülről hálózza be. S az utolsó sóhajtás az utoljára belélegzett levegő kiáramlása. Ha ez is egyszer valóra válik, akkor azon gonoszságokat, amiket naponta a hírekben látunk és megtörténnek, nem folytatódna.

Ennek a káoszba forduló világnak idejében fel kell eszmélnie, ami csak akkor lehetséges, ha az Egyházak a jövő értelmével vezetik rá a népeket a felfoghatatlan dolgok valóságára. Akkor is, hogy az ember előtt semmi nem volt elrejtve, csak az időben, és csak szakaszokban találhatunk rá mindenre. Az Egyházaknak ezt is fel kell ismerni.

Mert, ha arra gondolok, hogy aki nem született meg, nem ismerheti meg a földi világot, amely létezik a végtelen univerzummal, az azontúli régiókkal együtt. Aki viszont él, az sem ismerheti meg az élet utáni dimenziót, ami szintén létezik. Mégsem mesélheti el az, aki él, annak, aki nem született meg, hogy milyen a földi világ, az univerzum, és a további régiók, stb. Éppen így, aki meghalt sem mesélheti el azoknak, akik még élnek, hogy milyen a halál utáni dimenzió.

Talán ezért redukálódott a földi lét, a pillanat valóságának fontosságára mert ezek az óriási, ma még megfejtethetetlen dolgok irányítanak mindent. Ezért nemcsak az állatok, hanem az ember számára is a pillanat földi valósága a lényeg, mert minden a növényekkel együtt,

egy léti forma a pillanat valóságában. Ezt sem ismertük fel összességében, így soha nem tudtuk boldoggá tenni a jelent. Bizonyíték erre a végtelen háborúink.

Ha elbúvárkodunk a tonna számra lefektetett teóriáinkban amit évszázadok óta könyvtáraink őriznek, akkor rájövünk, miért nem volt lehetséges a felfoghatatlant megérteni. Azért, mert az összes univerzumok, a végtelen különböző Fehér Korongú Erőkben valósulnak meg. De, hogy az azon túli dimenziók is, ez viszont egyedül a Teremtőnek.

Az ember sajnos a földi energiákat sem tudja látható formában elképzelni, hát még az univerzumon túliakat. Ezért személyesítjük meg, ami láthatatlan és felfoghatatlan, hogy értelmünkkel eltudjuk képzelni.

Ezután négy dimenzióra térek rá:

- IDŐ, TÉR, FEJLŐDÉS, VÁLTOZÁS -,

mivel ezeket is egymással összekeverjük.

Az idő és tér dimenzióját esetleg már megértjük. A fejlődés és változás dimenzióját azonban nem, mivel az idő folyamatával keverjük össze. Mert, az a folyamat, amíg egy csecsemőből aggastyán lesz: a fejlődés és változás dimenziójába soroljuk. Pedig az idő, az elmúlás folyamatába tartozik. A fejlődés dimenziója pedig egyedül a tudományokra értendő. A változás pedig a tudományból eredő változásra. Mert ha a kőbaltától kezdve, időnk atombombájára gondolok, akkor ez bebizonyosul. Ezen kívül az is, hogy mivel látatlanba megy végbe minden folyamat, ezért ez a leírhatatlan ellentétes ősi erő, ami által minden változó folyamatúvá válik, és értelmünket a mindig más akarásának vágyával tölti ki, hajtja, űzi az embert a mindig más utáni vágy iránt. A földön sajnos mivel minden bele van szorítva az idő és a tér dimenziójába, ahonnan anyagi formával még nem sikerült kitörni, csak a hanggal. Ezért gondolkodunk és cselekszünk az idő és tér dimenziójának törvénye alapján. Ezt adjuk aztán tovább a következő nemzedéknek. Az új nemzedék

szintén csak az idő és tér törvényében beleszorítva tudja a régi és az új tapasztalataikkal bővíteni.

Évszázadok folyamán sok gondolkodó rájött arra is, hogy a vallás és a hit nem születik az emberrel úgy, mint ahogyan testünk részei. Azt meg kell tanulni. És ami után, a kiszolgáltatottság félelmét is megismerjük, ösztönös szükségletté válik a védelem keresése. Hiszen a legkegyetlenebb valóságot, hogy az Univerzummal együtt a Föld sem örök, hanem egy elmúlásra ítélt forma, főleg a léti világ a halál miatt. Ha nem is akarjuk bevallani ez az egyik legfélelmetesebb dolog a számunkra, amire az élet idején igyekszünk nem gondolni. Mindezt a vallási iratok nemcsak hasonlóan, hanem ugyan úgy fejezik ki, mert minden egy töről fakad.

Ez is bizonyíték arra, hogy az értelem csak azt, amit szemmel érzékelhet, tudja felfogni. A fantázia azonban felülmúlja a szem érzékelhetőségét, mivel a kiválasztottak képesek arra is, hogy az univerzumon túli láthatatlan erőket, főleg a TEREMTŐ energiáinak felfoghatatlanságát szóval is kifejezzék.

(Jel. 4-1,) - Te alkottad a mindenséget, akaratod hívott létre és teremtett mindent. A trónon ülőre pedig nem lehet rátekinteni, mert olyan, mint a ragyogó drágakő, ami elvakítja a szemet, és azt is, hogy nem lesz többé idő -

Újra kihangsúlyozom, kell-e nagyobb bizonyíték az univerzumon túli erők energetikai valóságára, amelyek mindent megalkottak, amelybe még a kiválasztottak is, csak kevesen pillanthattak bele, akár abba is, ha a Naprendszer újra energiává válik, az idő is meg fog szűnni. Ezt valóságában csak a jövő tudománya tárhatja fel.

Ennek értelmében fejezem be írásomat. S, aki elolvasta és tovább adja, akkor nemcsak ki fog egyenlítődni az egzisztenciális különbség a földön, hanem fel fog tárulni az is, hogy a hangsúly nem azon van, hogy hány generáció élt, vagy még mennyi fogja váltani egymást hanem, hogy felismerjük a fejlődés előnyét és veszélyét.

Azonban minden úgy is beteljesedik, ami elő van írva időtlen idők óta!

*

- a S z e r z ő -

- V é g e -

2013

„ISTEN, ÁLDD MEG A MAGYART!”